Breviarium Cisterciense

Pius Papa IX

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

QUÆ a sanctissimis sapientissimisque viris excogitata, atque instituta, et sæculorum auctoritate sancita Romani Pontifices magno semper in pretio habuerunt, illaque omni tempore censuerunt inviolate servanda. Hac quidem mente fel. rec. Sanctus Pius V Prædecessor Noster quo tempore omnibus Ecclesiis et Regularium Ordinibus Missalis et Breviarii Romani ab ipsomet editorum usum præscripsit, illas excepit Ecclesias et Monasteria, quæ a ducentis annis suo Missali ac Breviario uterentur. Jure inde ac merito inclyta Cisterciensis Familia tot nominibus de re sacra et publica præclare merita, quæ a Legiferi Patris S. Benedicti Regula nullatenus declinans proprium ritum eidem Regulæ prorsus conformem instituit, suos retinuit liturgicos libros, utpote quos eadem Familia Religiosa a quadringentis annis et ultra adhibebat, idemque Sanctus Pontifex in memorati Ordinis reformatione per suas Litteras Apostolicas edixit, ut in toto Ordine Cisterciensi Missæ Sacrificium, aliaque omnia diurna et nocturna Officia Divina quotidie in choro juxta ipsius Ordinis ritum sine intermissione celebrarentur. Verum, medio circiter sæculo decimo septimo visum est Claudio Vaussin tunc temporis summo Cisterciensis Ordinis Magistro seu Abbati Generali nonnullo in rebus ritus (substantiam haudquaquam attingentia) reformare; idcirco idem Claudius exempla Præpositorum Generalium aliorum Ordinum imitatus, aliqua in sui Ordinis Breviario et Missali immutare vel emendare non dubitavit, diligenter curans, ut hujusmodi libri, servato semper typo Regulæ S. Benedicti ad Romanam formam S. Pii V proprius, quo possit fieri, accederent. Suo Præposito omnes fere Congregationes et Provinciæ Cisterciensium Monachorum utriusque sexus tam communis quam strictioris Observantiæ dicto audientes Missale ac Breviarium sic emendatum receperunt, atque ad hæc usque tempora nostra continuo tenuerunt. At quum nonnulli istius Ordinis Monachi Romæ degentes de hujusmodi reformationis legitimitate quæstionem instituerint, consilium Sacris Ritibus tuendis præpositum decrevit ab universo Ordine Cisterciensi servandum esse Breviarium Monasticum a sa. me. Paulo V pro omnibus sub Regula S. Benedicti militantibus approbatum. Porro quo reformatio hæc sanctior a suis Monachis haberetur, præfatus Claudius occasione novæ sui Ordinis reformationis, supradictæ liturgicorum librorum dicti Ordinis emendationis approbationem a recol. mem. Alexandro VII Decessore Nostro impetravit, eamdemque emendationem fel. rec. Clemens IX et Clemens XIII Romani Pontifices iterum atque iterum approbarunt et confirmarunt. Rursus tamen controversia quod ad legitimitatem reformationis hujus inter Alumnos

ejusdem Ordinis Monasterii Bornhemiensis in Belgicis exarsit, et ad Sanctam Sedem Apostolicam delata est. Consilium negotiis et consultationibus Episcoporum et Regularium cui istiusmodi judicium propositum est, controversiam omnem Congregationi Ecclesiæ ritibus tuendis dirimendam remisit. Præpositi Congregationi huic S. R. E. Cardinales, prout rei gravitas postulabat rationum momentis, ceterisque omnibus diligenter examinatis, tres Consultores, quorum alterum e gremio Congregationis Episcoporum et Regularium exquisiverunt, ut hac super controversia suam scripto singuli darent sententiam, eaque typis edita singulis ejusdem Congregationis traderetur. Quibus sententiis consultis duo universæ Congregationi proposita sunt dubia diluenda. — I. nempe: An apud Monachos Cisterciensis Ordinis tam communis quam strictioris Observantiæ legitimus sit usus Breviarii et Missalis proprii ejusdem Ordinis, quæ a Claudio Vaussin Abbate Generali medio circiter sæculo XVII reformata fuêre? — II. Et quatenus affirmative, quid statuendum quoad quam plura Festa, et officia recentiora Ecclesiæ Universalis, quæ in præfatis libris vel omnino desiderantur, vel inferiori ritu notata reperiuntur? — Hisce dubiis Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus asserendis probandis in conventu, quem die V Decembris Anno MDCCCLXVIII in Vaticanis Ædibus habuerunt, audita dilecti Filii Nostri Hannibalis S. R. E. Cardinalis Capalti hujus causæ Ponentis relatione rebusque omnibus maturo diligentique examine expensis, responderunt "quod ad primum: — Affirmative; — ad alterum: — Dilata, et Kalendarium examinetur ab Eminentissimo Cardinali Ponente una cum Promotore Fidei et altero ex Consultoribus ad effectum referendi in Sacra Congregatione." Hujusmodi examine per supradictos absoluto, idem Cardinalis Capalti de omnibus ad id in ordinariis ejusdem Congregationis ad Vaticanum habitis Comitiis verba fecit, eodemque die III nempe Julii Anno MDCCCLXIX Cardinales Sacrorum Rituum tutores rescripserunt: "approbandum esse Kalendarium juxta additiones et correctiones a Cardinali Ponente propositas et supplicandum Nobis, ut Decretum Sacrorum Rituum Congregationis per Apostolicas Litteras confirmare dignaremur." Nos autem, quibus dilectus filius Dominicus Bartolini Antistes Urbanus, memoratæ Congregationis a secretis actorum, causæ hujusmodi seriem accurate explicavit, post maturam rerum omnium considerationem, quæ supradicta Congregatio de hac controversia decrevit rata habemus, eademque decreta Apostolica auctoritate Nostra tenore præsentium Litterarum roboramus, sancimus, confirmamus. Proinde omnibus et singulis e Religiosa Familia Cisterciensi tam communis quam strictioris Observantiæ præcipimus et mandamus, ut hisce Decretis obsequantur, omni tempore pareant, et obediant. In contrarium facientibus quamvis speciali et individua mentione ac derogatione dignis non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VII Februarii MDCCCLXXI, Pontificatus Nostri Anno Vigesimo quinto.

N. Cardinalis Paracciani Clarelli.

Sigillum † Piscatoris.

Mandatum

REVERENDISSIMI DD. ABBATIS GENERALIS S. ORDINIS CISTERCIENSIS

Nos, fr. MATTHÆUS QUATEMBER, Abbas Generalis Sacri Ordinis Cisterciensis, hanc novam Breviarii editionem, quæ cum anteriore concordat, approbamus et, ut in usum transeat permittimus, hoc a Domino impetrantes, ut emendatis libris, purioribus quoque continenter cordibus Laudem Divinam omnes persolvant.

Datum e nostra Domo Generalitia in Urbe, in festo S. P. N. Benedicti Abbatis, anno D. 1951.

fr. Matthæus Quatember

Abbas Generalis S. Ord. Cisterciensis.

DECRETUM

SACRA CONGREGATIO RITUUM **Nº 0.96/934.**

ORDINIS CISTERCIENSIUM REFORMATORUM

R. P. D. Maria Leo Ehrhard, Abbas Trium Fontium, Ordinis Cisterciensium Reformatorum, de consensu RRmi P. Abbatis Generalis dicti Ordinis, Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ XI humillime exposuit quod ut obtemperaretur mandatis Pii Papæ X sa. me. et Decreto Sacrorum Rituum Congregationis circa recitationem hebdomadariam psalterii necnon rectam observantiam in Ordine Cisterciensium Reformatorum obtinendam iuxta Regulam S. Benedicti Abbatis super præfata Divini Officii recitatione, a Sacra Rituum Congregatione petiit et obtinuit ut quandocumque recitarentur ad Matutinum psalmi feriales, recitari quoque valerent psalmi feriales in vesperis et in laudibus, exceptis feriis II et III Paschatis et Pentecostes. Quum vero decretum diei 4 decembris 1933 ipsius Sacræ Rituum Congregationis supradictum privilegium concedentis variis interpretationibus sit obnoxium, Abbas Orator ad omne dubium tollendum eumdem Sanctissimum Dominum Nostrum enixe rogavit ut declarare dignetur: in vesperis et laudibus psalmos feriales vel dominicales recitandos esse quoties ad Matutinum sive sub propriis antiphonis sive sub antiphona paschali « Alleluia » psalmi feriales vel dominicales recitati sunt.

Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab ipso Sanctissimo Domino nostro tributis, attentis expositis necnon Specialis Commissionis suffragio benigne annuit pro gratia iuxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 23 Junii 1934.

A. CARINCI, *S. R. C. Secret.*
HENRICUS DANTE, *Subst.*

Die 1 Julii 1948 S. Congregatio Religiosorum decrevit, in universo Sacro Ordine Cisterciensi eosdem libros liturgicos adhiberi atque easdem Rubricas tam Missalis quam Breviarii observari licitum esse, qui adhibentur ac observantur in Ordine Cisterciensium Reformatorum.

De Anno et ejus Partibus

ANNUS menses habet duodecim; hebdomadas duas et quinquaginta et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De Anni Correctione, ejusque Necessitate, ac Kalendario Gregoriano

QUOD dictum est, Annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur, ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis, qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen, qui

deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint, anno vero 2000, more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente, idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Adventus Domini

ADVENTUS Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est Festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive, usque ad diem 3 Decembris inclusive: ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Quatuor Tempora

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis S. Crucis.

¶ Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur: quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula Paschalis

Aureus Numerus	Cyclus Epactarum		Litteræ Dominicales	Septuagesima	Dies Cinerum
16		xxiij		Januarii	Februarii
5		xxij	d	18	4
		xxj	e	19	5
13		xx	f	20	6
2		xix	g	21	7
		xviij	A	22	8
10		xvij	b	23	9
		xvj	c	24	10
18		xv	d	25	11
7		xiv	e	26	12
		xiij	f	27	13
15		xij	g	28	14
4		xj	A	29	15
		x	b	30	16
12		ix	c	31	17
1		viij	d	1 Februarii	18
		vij	e	2	19
9		vj	f	3	20
		v	g	4	21
17		iv	A	5	22
6		iij	b	6	23
		ij	c	7	24
14		j	d	8	25
3		*	e	9	26
		xxix	f	10	27
11		xxviij	g	11	28
		xxvij	A	12	1 Martii
19	25	xxvj	b	13	2
8	xxv	xxiv	c	14	3
			d	15	4
			e	16	5
			f	17	6
			g	18	7
			A	19	8
			b	20	9
			c	21	10

Antiqua Reformata

Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dominicæ post Pent.	Prima Dominica Advent.
Marti	Aprilis	Maji	Maji		
22	30	10	21	28	29 Nov.
23	1 Maji	11	22	28	30
24	2	12	23	28	1 Dec.
25	3	13	24	28	2
26	4	14	25	28	3
27	5	15	26	27	27 Nov.
28	6	16	27	27	28
29	7	17	28	27	29
30	8	18	29	27	30
31	9	19	30	27	1 Dec.
1 Aprilis	10	20	31	27	2
2	11	21	1 Junii	27	3
3	12	22	2	26	27 Nov.
4	13	23	3	26	28
5	14	24	4	26	29
6	15	25	5	26	30
7	16	26	6	26	1 Dec.
8	17	27	7	26	2
9	18	28	8	26	3
10	19	29	9	25	27 Nov.
11	20	30	10	25	28
12	21	31	11	25	29
13	22	1 Junii	12	25	30
14	23	2	13	25	1 Dec.
15	24	3	14	25	2
16	25	4	15	25	3
17	26	5	16	24	27 Nov.
18	27	6	17	24	28
19	28	7	18	24	29
20	29	8	19	24	30
21	30	9	20	24	1 Dec.
22	31	10	21	24	2
23	1 Junii	11	22	24	3
24	2	12	23	23	27 Nov.
25	3	13	24	23	28

Tabula Paschalis

Litteræ Dominicales	Cyclus Epactarum	Septuagesima	Dies Cinerum
D	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	18 Januarii 25 Januarii 1 Februarii 8 Februarii 15 Februarii	4 Februarii 11 Februarii 18 Februarii 25 Februarii 4 Martii
E	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	19 Januarii 26 Januarii 2 Februarii 9 Februarii 16 Februarii	5 Februarii 12 Februarii 19 Februarii 26 Februarii 5 Martii
F	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	20 Januarii 27 Januarii 3 Februarii 10 Februarii 17 Februarii	6 Februarii 13 Februarii 20 Februarii 27 Februarii 6 Martii
G	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	21 Januarii 28 Januarii 4 Februarii 11 Februarii 18 Februarii	7 Februarii 14 Februarii 21 Februarii 28 Februarii 7 Martii
A	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	22 Januarii 29 Januarii 5 Februarii 12 Februarii 19 Februarii	8 Februarii 15 Februarii 22 Februarii 1 Martii 8 Martii
B	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	23 Januarii 30 Januarii 6 Februarii 13 Februarii 20 Februarii	9 Februarii 16 Februarii 23 Februarii 2 Martii 9 Martii
C	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 25 25 24	24 Januarii 31 Januarii 7 Februarii 14 Februarii 21 Februarii	10 Februarii 17 Februarii 24 Februarii 3 Martii 10 Martii

Nova Reformata

Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dominicæ inter Pent. et Advent.	Prima Dominica Advent.
22 Martii	30 Aprilis	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Martii	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
5 Aprilis	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29
12 Aprilis	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29
19 Aprilis	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Martii	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Martii	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
6 Aprilis	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30
13 Aprilis	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Aprilis	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Martii	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Martii	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
7 Aprilis	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1
14 Aprilis	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Aprilis	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Martii	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Aprilis	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
8 Aprilis	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2
15 Aprilis	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Aprilis	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Martii	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Aprilis	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3
9 Aprilis	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3
16 Aprilis	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Aprilis	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Martii	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Aprilis	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27
10 Aprilis	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27
17 Aprilis	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Aprilis	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Martii	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Aprilis	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28
11 Aprilis	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28
18 Aprilis	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Aprilis	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

Tabula Temporaria

Anni Domini.	Litteræ Dominicales.	Aureus Numerus.	Epactæ	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha
1951	g	14	xxij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1952	f e	15	iij	10 Febr.	27 Febr.	13 April.
1953	d	16	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1954	c	17	25	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1955	b	18	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1956	A g	19	xvij	29 Jan.	15 Febr.	1 April.
1957	f	1	xxix	17 Febr.	6 Mart.	21 April.
1958	e	2	x	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1959	d	3	xxj	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1960	c b	4	ij	14 Febr.	2 Mart.	17 April.
1961	A	5	xiij	29 Jan.	15 Febr.	2 April.
1962	g	6	xxiv	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1963	f	7	v	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1964	e d	8	xvj	26 Jan.	12 Febr.	29 Mart.
1965	c	9	xxvij	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1966	b	10	viij	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1967	A	11	xix	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.
1968	g f	12	*	11 Febr.	28 Febr.	14 April.
1969	e	13	xj	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1970	d	14	xxij	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1971	c	15	iij	7 Febr.	24 Febr.	11 April.
1972	b A	16	xiv	30 Jan.	16 Febr.	2 April.
1973	g	17	25	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1974	f	18	vj	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1975	e	19	xvij	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1976	d c	1	xxix	15 Febr.	3 Mart.	18 April.
1977	b	2	x	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1978	A	3	xxj	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.
1979	g	4	ij	11 Febr.	28 Febr.	15 April.
1980	f e	5	xiij	3 Febr.	20 Febr.	6 April.
1981	d	6	xxiv	15 Febr.	4 Mart.	19 April.
1982	c	7	v	7 Febr.	24 Febr.	11 April.
1983	b	8	xvj	30 Jan.	16 Febr.	3 April.
1984	A g	9	xxvij	19 Febr.	7 Mart.	22 April.

Festorum Mobilium

Anni Domini.	Ascensio Domini.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictiones.	Dom. post Pent.	Dom. Prima Advent.	Lit. Mart.
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Dec.	C
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Nov.	c
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Nov.	p
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Nov.	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Nov.	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Dec.	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Nov.	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Nov.	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.	b
1961	11 Maji	21 Maji	1 Junii	14	27	3 Dec.	n
1962	31 Maji	10 Junii	21 Junii	15	24	2 Dec.	E
1963	23 Maji	2 Junii	13 Junii	1	25	1 Dec.	e
1964	7 Maji	17 Maji	28 Maji	2	27	29 Nov.	r
1965	27 Maji	6 Junii	17 Junii	3	24	28 Nov.	H
1966	19 Maji	29 Maji	9 Junii	4	25	27 Nov.	h
1967	4 Maji	14 Maji	25 Maji	5	28	3 Dec.	u
1968	23 Maji	2 Junii	13 Junii	6	25	1 Dec.	P
1969	15 Maji	25 Maji	5 Junii	7	26	30 Nov.	l
1970	7 Maji	17 Maji	28 Maji	8	27	29 Nov.	C
1971	20 Maji	30 Maji	10 Junii	9	25	28 Nov.	c
1972	11 Maji	21 Maji	1 Junii	10	27	3 Dec.	p
1973	31 Maji	10 Junii	21 Junii	11	24	2 Dec.	F
1974	23 Maji	2 Junii	13 Junii	12	25	1 Dec.	f
1975	8 Maji	18 Maji	29 Maji	13	27	30 Nov.	s
1976	27 Maji	6 Junii	17 Junii	14	24	28 Nov.	N
1977	19 Maji	29 Maji	9 Junii	15	25	27 Nov.	k
1978	4 Maji	14 Maji	25 Maji	1	28	3 Dec.	B
1979	24 Maji	3 Junii	14 Junii	2	25	2 Dec.	b
1980	15 Maji	25 Maji	5 Junii	3	26	30 Nov.	n
1981	28 Maji	7 Junii	18 Junii	4	24	29 Nov.	E
1982	20 Maji	30 Maji	10 Junii	5	25	28 Nov.	e
1983	12 Maji	22 Maji	2 Junii	6	26	27 Nov.	r
1984	31 Maji	10 Junii	21 Junii	7	24	2 Dec.	H

Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
*	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI. Serm. Min.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani. xij. Lect. et M. cum Commemoratione Octavarum.
xxviij	c	iij	3	Octava S. Joannis, Apostoli. xij. Lect. et M. cum Commemoratione Octavæ SS. Innocentium.
xxvij	d	Prid.	4	Octava SS. Innocentium. xij. Lect. et M.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, et Commemoratio S. Telesphori, Papæ et Martyris.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI. Serm. maj.
xxiv	g	vij	7	De Octava.
xxiij	A	vj	8	De Octava.
xxij	b	v	9	De Octava.
xxj	c	iv	10	De Octava, cum Commemoratione S. Pauli, primi Eremitæ.
xx	d	iij	11	De Octava, cum Commemoratione S. Hygini, Papæ et Martyris.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. xij. Lect. et M. ¶ Dominica ij. post Epiphaniam. Festum SS. Nominis Jesu. MM. maj.
xvij	g	xix	14	Hilarii, Episcopi, Confessoris et Eccl. Doct. iij. Lect. et M. cum Commemoratione S. Felicis, Presbyteri et Mart., et S. Guarini, Episcopi et Conf. Ordinis Cisterciensis.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Abbatis. iij. Lect. et M.
xv	b	xvij	16	Marcelli, Papæ et Martyris. Commem. et M.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis. iij. Lect. et M.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. MM. maj. cum Commem. S. Priscæ, Virginis et Martyris.
xij	e	xiv	19	Gulielmi, Episcopi et Confessoris Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M.
xj	f	xiij	20	Fabiani et Sebastiani, Martyrum. iij. Lect. et M.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis et Martyris. xij. Lect. et M.
ix	A	xj	22	Vincentii et Anastasii, Martyrum. iij. Lect. et M.
viij	b	x	23	Emerentianæ, Virginis et Martyris. Commemoratio.
vij	c	ix	24	Timothei, Episcopi et Mart. iij. Lect. et M.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli, Apostoli. MM. maj.
v	e	vij	26	Alberici, II. Abbatis Cistercii. MM. maj.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Episcopi, Confessoris et Eccl. Doct. iij. Lect. et M. cum Comm. S. Juliani, Episcopi et Confessoris.
iij	g	v	28	B. Amedei, Episcopi et Confessoris Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M. cum Commemoratione S. Agnetis, secundo.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Episcopi, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris. iij. Lect. et M.
j	b	iij	30	B. Gerardi, Fratris S. Bernardi, Confessoris Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M.
	c	Prid.	31	Commemoratio Superiorum defunctorum.

Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxv.xxiv	c	Kal.	1	Petri ad Vincula. xij. Lect. et M. cum Commemoratione SS. Machabæorum, Mart.
xxiij	d	iv	2	Alphonsi Mariæ de Ligorio, Episcopi, Confessoris et Eccl. Doct. iij. Lect. et M. cum Comm. S. Stephani, Papæ et Martyris.
xxij	e	iij	3	Inventio S. Stephani, Protomart. Comm. et M.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Confessoris. xij. Lect. et M.
xx	g	Non.	5	Dedicatio B. M. V. ad Nives. MM. maj.
xix	A	viij	6	Transfig. Domini. MM. maj. cum Comm. SS. Xysti, Papæ, Felicissimi et Agapiti, Mart.
xviij	b	vij	7	Cajetani Thienæi, Confessoris. iij. Lect. et M. cum Comm. S. Donati, Episcopi et Mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi, Martyrum. Commemoratio et M. cum Commemoratione S. Famiani, Confessoris Ord. Cist.
xvj	d	v	9	Vigilia, et Commemoratio S. Romani, Mart.
xv	e	iv	10	Laurentii, Martyris. MM. maj.
xiv	f	iij	11	Susceptio Coronæ Domini. MM. maj. cum Comm. SS. Tiburtii et Susannæ, Mart.
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virginis. iij. Lect. et M.
xij	A	Idib.	13	Hippolyti et Cassiani, Mart. Commemoratio.
xj	b	xix	14	Vigilia, et Commemoratio. S. Eusebii, Conf.
x	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. Serm. maj.
ix	d	xvij	16	De Octava Assumpt. cum Commemoratione S. Hyacinthi, Confessoris.
viij	e	xvj	17	De Octava Assumpt. cum Commemoratione diei Octavæ S. Laurentii.
vij	f	xv	18	De Octava Assumpt. cum Commemoratione S. Agapiti, Martyris.
vj	g	xiv	19	De Octava Assumptionis.
v	A	xiij	20	Bernardi, Abbatis, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris. Serm. maj.
iv	b	xij	21	De Octava Assumpt. cum Commemoratione Octavæ S. Bernardi.
iij	c	xj	22	Octava Assumpt. B. Mariæ. xij. Lect. et M. cum Comm. Octavæ S. Bernardi, et SS. Timothei, Hippolyti et Symphoriani, Mart. ¶ Dom. post Oct. Assumpt. Festum Purissimi Cordis B. M. V. MM. maj.
ij	d	x	23	De Octava S. Bernardi, cum Comm. Vigiliæ
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apostoli. MM. maj. cum Commemoratione Octavæ S. Bernardi.
*	f	viij	25	Ludovici, Francorum Regis, Conf. xij. Lect. et M. cum Comm. Octavæ S. Bernardi.
xxix	g	vij	26	De Octava S. Bernardi, cum Commemoratione S. Zephyrini, Papæ et Martyris.
xxviij	A	vj	27	Octava S. Bernardi. xij. Lect. et M.
xxvij	b	v	28	Augustini, Episcopi, Conf. et Eccl. Doct. MM. min. cum Comm. S. Hermetis, Mart.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. MM. min cum Commemoratione S. Sabinæ, Mart.
25. xxv	d	iij	30	Felicis et Adaucti, Martyrum. Comm. et M.
xxiv.	e	Prid.	31	Josephi Calasanctii, Conf. iij. Lect. et M.

Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxiij	f	Kal.	1	Ægidii, Abbatis. Commemoratio et M.
xxij	g	iv	2	
xxj	A	iij	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. M. V. Serm. maj. cum Commemoratione S. Adriani, Martyris, in Laudibus tantum. ¶ Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. Festum SS. Nominis ejusdem B. M. V. MM. maj.
xv	g	v	9	De Octava, cum Commemoratione S. Gorgonii, Martyris.
xiv	A	iv	10	De Octava.
xiij	b	iij	11	De Octava, cum Commemoratione SS. Proti et Hyacinthi, Martyrum.
xij	c	Prid.	12	De Octava.
xj	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis. MM. min. cum Commemoratione Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V. xij. Lect. et M. cum Commemoratione S. Nicomedis, Martyris.
viij	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani, Martyrum. iij. Lect. et M. cum Commemoratione SS. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani, Martyrum.
vij	A	xv	17	Lamberti, Episcopi et Martyris. iij. Lect. et M.
vj	b	xiv	18	Commemoratio Fratrum, Parentum, et Benefactorum Ordinis defunctorum.
v	c	xiij	19	Januarii et Sociorum, Martyrum. Commemoratio. Item S. Sequani, Abbatis. Commemoratio.
iv	d	xij	20	Vigilia, et Commemoratio SS. Eustachii et Sociorum, Martyrum.
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli et Evangelistæ. MM. maj.
ij	f	x	22	Mauritii et Sociorum, Martyrum. iij. Lect. et M.
j	g	ix	23	Lini, Papæ et Martyris. Commemoratio. Item S. Theclæ, Virginis et Martyris. Commemoratio.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani, Martyrum. Commemoratio et M.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Dedicatio S. Michaëlis, Archangeli. MM. maj.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris. MM. min.

Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				¶ Dominica prima Octobris. Festum SS. Rosarii B. M. V. MM. maj.
xxij	A	Kal.	1	Remigii, Episcopi et Confessoris. Commemoratio.
xxj	b	vj	2	SS. Angelorum Custodum. MM. maj.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Francisci, Confessoris. xij. Lect. et M.
xviij	e	iij	5	Placidi et Sociorum, Martyrum. iij. Lect. et M.
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Confessoris. iij. Lect. et M.
xvj	g	Non.	7	Marci, Papæ et Confessoris. Commemoratio et M.
xv	A	viij	8	Martini, Abbatis Ordinis Cisterciensis. Commemoratio. Item S. Birgittæ, Viduæ. Commemoratio.
xiv	b	vij	9	Dionysii, Rustici et Eleutherii, Martyrum. iij. Lect. et M.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Mauritii, Abbatis et Confessoris Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M.
ix	g	Prid.	14	Callisti, Papæ et Martyris. Commemoratio.
viij	A	Ibid.	15	Teresiæ, Virginis. iij. Lect. et M.
vij	b	xvij	16	Hedwigis, Viduæ Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M.
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ. MM. maj.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Ursulæ et Sociarum, Virginum et Martyrum. xij. Lect. et M. cum Commemoratione S. Hilarionis, Abbatis.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Bernardi, Episcopi et Confessoris Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M. cum Commemoratione SS. Crispini et Crispiniani, Martyrum.
xxvij	e	vij	26	Evaristi, Papæ et Martyris. Commemoratio.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Simonis et Judæ, Apostolorum. MM. maj.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia.

Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxj	d	Kal.	1	FESTUM OMNIUM SANCTORUM. Serm. maj.
xx	e	iv	2	De Octava. Commemoratio omnium Fidelium defunctorum.
xix	f	iij	3	Malachiæ, Episcopi et Confessoris. xij. Lect. et M. cum Commemoratione Octavæ.
xviij	g	Prid.	4	Caroli, Episcopi et Confessoris xij. Lect. et M. cum Commemoratione Octavæ, et SS. Vitalis et Agricolæ Martyrum.
xvij	A	Non.	5	De Octava.
xvj	b	viij	6	De Octava.
xv	c	vij	7	De Octava.
xiv	d	vj	8	Octava omnium Sanctorum. xij. Lect. et M. cum Commemoratione SS. Quatuor Coronatorum, Martyrum.
xiij	e	v	9	Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris. MM. maj. cum Commemoratione S. Theodori, Martyris.
xij	f	iv	10	
xj	g	iij	11	Martini, Episcopi et Confessoris. MM. maj. cum Commemoratione S. Mennæ, Martyris.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ et Martyris. Commemoratio.
ix	b	Idib.	13	Festum omnium Sanctorum Ordinis Cisterciensis et Instituti S. Benedicti. MM. maj.
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	Leopoldi, Confessoris. iij. Lect. et M.
vj	e	xvj	16	Edmundi, Episcopi et Confessoris. iij. Lect. et M.
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Episcopi et Confessoris. iij. Lect. et M.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum SS. Apostolorum Petri et Pauli. MM. maj.
iij	A	xiij	19	Pontiani, Papæ et Martyris. Commemoratio. Item S. Elisabeth, Viduæ. Commemoratio.
ij	b	xij	20	Commemoratio Parentum et Fratrum nostrorum defunctorum.
j	c	xj	21	PRÆSENTATIO B. M. V. Serm. Min. cum Commemoratione S. Columbani, Abbatis, in Laudibus tantum.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis et Martyris. xij. Lect. et M.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ et Martyris. xij. Lect. et M. cum Commemoratione S. Felicitatis, Martyris.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Martyris. Commemoratio.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virginis et Martyris. xij. Lect. et M.
25. xxvj	A	vj	26	
xxv.xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia, et Commemoratio S. Saturnini. Martyris.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apostoli. MM. maj.

Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xx	f	Kal.	1	Eligii, Episcopi et Confessoris. Commemoratio.
xix	g	iv	2	Bibianæ, Virginis et Martyris. Commemoratio.
xviij	A	iij	3	Galgani, Eremitæ Ordinis Cisterciensis. iij. Lect. et M.
xvij	b	Prid.	4	Petri Chrysologi, Episcopi, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris. iij. Lect. et M. cum Commemoratione S. Barbaræ, Virginis et Martyris.
xvj	c	Non.	5	Francisci Xaverii, Confessoris. iij. Lect. et M.
xv	d	viij	6	Nicolai, Episcopi et Confessoris. iij. Lect. et M.
xiv	e	vij	7	Vigilia.
xiij	f	vj	8	IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V. Serm. maj.
xij	g	v	9	De Octava.
xj	A	iv	10	De Octava, cum Commemoratione S. Melchiadis, Papæ et Martyris.
x	b	iij	11	De Octava, cum Commemoratione S. Damasi, Papæ et Confessoris.
ix	c	Prid.	12	De Octava.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virginis et Martyris. xij. Lect. et M. cum Commemoratione Octavæ.
vij	e	xix	14	De Octava.
vj	f	xviij	15	Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V. xij. Lect. et M.
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	Thomæ, Apostoli. MM. maj.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS D. N. J. C. Serm. maj.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTOMARTYRIS. Serm. min. cum Commemoratione Octavæ Nativitatis.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANG. Serm. min. cum Commemoratione Octavarum.
xxiij	e	v	28	SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM. Serm. min. cum Commemoratione Octavarum.
xxij	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis, Episcopi et Martyris. MM. min. cum Commemoratione Octavarum.
xxj	g	iij	30	De Sexta die vel Dominica infra Octavam Nativitas, cum Commemoratione Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	Silvestri, Papæ et Confessoris. MM. min. cum Commemoratione Octavarum.

¶ Hæc Epacta 19 nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo Numero xix.

Kalendarii Cisterciensis

REFORMATI BREVIS CONSPECTUS

Festa Sermonis Majora,

CUM OCTAVA SOLEMNI,

(numerantur 19.)

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis.
Ascensio Domini.
Pentecostes.
SS. Corporis Christi.
SS. Cordis Jesu. (sine Octava.)
Imm. Conceptio } B. V. Mariæ.
Nativitas } B. V. Mariæ.
Visitatio } B. V. Mariæ.
Assumptio } B. V. Mariæ.
S. Joseph, Sponsi B. Virginis Mariæ. (sine Octava.)
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
SS. Apost. Petri et Pauli.
S. P. N. Stephani, Abbatis.
S. P. N. Bernardi, Abbatis.
Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Eccl.

Festa Sermonis Minora,

SINE OCTAVA SOLEMNI,

(numerantur 10).

Circumcisio Domini.
Sanctissimæ Trinitatis.
Annuntiatio } B. V. Mariæ.
Purificatio } B. V. Mariæ.
Præsentatio } B. V. Mariæ.
S. Stephani, Protomartyris.
S. Joannis, Apostoli.
SS. Innocentium.
S. P. N. Benedicti, Abbatis.
S. P. N. Roberti, Abbatis.

Dominicæ Majores

dividuntur in 2. classes.

Dominicæ j. Classis,

(quæ numquam omittuntur.)

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

Dominicæ ij. Classis,

(Quæ non omittuntur nisi occurrente Imm. Concept. B. M. V., S. Joseph, Patrono, vel Titulari Eccl. et ejusdem Dedicatione, aut alio Festo solemni proprio. Et tunc de eis fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.)

Secunda } Adventus.
Tertia } Adventus.
Quarta } Adventus.

Dominicæ { Septuagesimæ.
Sexagesimæ.
Quinquagesimæ.

Secunda } Quadragesimæ.
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta } Quadragesimæ.

Festa MM. Majora

quæ aliis minoribus præferuntur. (numerantur 40.)

Feria ij. et iij. Octav. Paschæ et Pentecostes.
SS. Nominis Jesu.
Transfiguratio Domini.
Pretiosissimi Sang. D. N. J. C.
Inventio S. Crucis.

Susceptio S. Coronæ D. N. J. C.
SS. Nominis
VII. Dolorum
Ad Nives
De Monte Carmelo
SS. Rosarii
Purissimi Cordis
} B. V. M.
Dedicatio S. Mich. Archang.
SS. Angelorum Custodum.
Natalitia undecim Apost.
Festa Evangelistarum.
Cathedra S. Petri Romana.
Conversio S. Pauli Apostoli.
Commem. S. Pauli Apostoli.
S. P. N. Alberici, Abbatis.
S. Joachim, Patris B. V. M.
S. Annæ, Matris B. V. M.
S. Laurentii, Martyris.
S. Martini, Episcopi.
S. Mariæ Magdalenæ.
Omnium SS. Ordinis.
Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris.
Dedicatio Basilicæ SS. Apostolorum Petri et Pauli.
Et quodcumque Festum celebretur in Diœcesi propria sub præcepto seu de consuetudine in Monasterio.

Sunt præterea alia Festa MM., minora, numero 9; et alia dicta xij. Lect. et M. numero 32; alia insuper dicta iij. Lect. et M. numero 77; ac demum alia numerosiora, Commemorationis dicta cum M. vel sine M. numero 118. Quæ omnia fusius notantur in Kalendario.

Duae Tabellae

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero quomodo ordinetur Officium præcedens in Vesperis, si hæc concurrant cum Vesp. Officii sequentis diei.

Eo ordine reperitur quod quæritur.

QUÆRIS e. g. in prima Tabella, quid agendum sit, si Officium MM. maj. vel min. occurrat eodem die quo Dominica major? Porro vade statim ad sinistram Tabellæ partem, et in columna Festorum adverte: FESTUM MM. quod in secunda linea inscribitur. Tunc perge ad alteram columnam inferiorem, in qua iterum Festa vel Dominicæ inscribuntur, ibique quære et tene DOMINICA MAJOR. Inspice deinde quadrangulum in quo Festa vel dies illi sibi in linea recta occurrunt, et adverte numerum ibi positum, videlicet in casu 1. Tunc recurre ad regulam hoc numero 1. signatam, in qua habes: Translatio de primo, Officium de secundo. Id est Officium MM. transferatur, et fiat Officium de Dominica majori.

Tabella Prima

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria major.	Festum iij. Lect.	Festum xij. Lect.	Dies infra Octavam.	Dies octava.	Festum MM.	Festum sermonis.	Dominica simplex.	Dominica major.
Festum sermonis,	4/—	3/—	4/—	2/—	4/—	3/—	2/—	7/—	3/—	1/—
Festum MM.,	3/—	3/—	3/—	2/—	3/—	3/—	7/—	1/—	3/—	1/—
Dies octava,	3/—	3/—	3/—	2/—	3/—	8/—	5/—	5/—	3/—	5/—
Festum xij. Lect.,	3/—	3/—	3/—	7/—	3/—	1/—	1/—	1/—	1/—	1/—
Festum iij. Lect.,	9/—	5/—	0/—	5/—	5/—	5/—	5/—	6/—	5/—	5/—
Feria major,	4/—	0/—	3/—	5/—	5/—	5/—	5/—	5/—	0/—	0/—
Vigilia,	0/—	6/—	9/—	5/—	5/—	5/—	5/—	6/—	9/—	9/—

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Officium de primo, Commemoratio de secundo.
4. Officium de primo, nihil de secundo.
5. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
6. Nihil de primo, Officium de secundo.
7. Officium de digniori, translatio de minus digno.
8. Officium de digniori, Commemoratio de minus digno.
9. Ut notatur in propriis locis.

OBSERVANDA

a Dominicæ primæ classis nulli Festo cedunt, quæ vero sunt secundæ classis, cedunt tantum Festo Patroni seu Titularis, vel Dedicationis ecclesiæ, aut Festo solemni alicujus loci.

b In die Octava Corporis Christi fit tantum de Festo sermonis: alia transferuntur.

c De die infra Octavam Domini fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

d In triduo ante Pascha et biduo post, et biduo post Pentecosten nulla fit Commemoratio.

e In Festis sermonis non fit Commemoratio diei infra Octavam quæ non sit Octava Domini, nisi in ij. Vesperis.

f In Vigiliis minoribus Apostolorum ac S. Laurentii, et in Feriis Adventus usque ad Vesperas diei 17 Decembris fit de Officio iij. Lect. etiam votivo.

g In Vigilia Nativitatis Domini et Epiphaniæ occurrente in Dominica, fit Officium de Vigilia, ut notatur in proprio loco.

Tabella Secunda

QUANDO CONCURRIT IN VESPERIS

	Festum iij. Lect.	Dies infra Octavam.	Dies octava.	Festum xij. Lect.	Festum MM. min.	Festum MM. maj.	Festum sermonis.	Aliæ Dominicæ.	Dominica primæ classis.
Dominica quævis,	2	2	1	2	1	1	1	0	0
Festum sermonis,	2	2	2	2	2	2	3	2	2
Festum MM. maj.,	2	2	2	2	2	3	1	2	4
Festum MM. min.,	2	2	2	2	4	1	1	2	4
Festum xij. Lect.,	2	4	1	4	1	1	5	4	4
Dies Octava,	2	2	4	2	1	1	1	2	4
Dies infra Octavam,	2	3	1	4	1	1	5	4	4

1. Vesperæ totæ de sequenti, Commemoratio de præcedenti.
2. Vesperæ totæ de præcedenti, Commemoratio de sequenti.
3. Vesperæ totæ de digniori, Commemoratio de minus digno.
4. Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.
5. Vesperæ de sequenti, nihil de præcedenti, nisi sit dies infra Octavam Domini, de quo facienda est Commemoratio in primis Vesperis Festi sequentis.

OBSERVANDA

a Concurrente Octava Corporis Christi cum alia Octava, fit totum de prima cum Commemoratione de secunda. Et idem fit in die Octava S. Joannis Evangelistæ concurrente cum die octava SS. Innocentium.

b In secundis Vesperis Octavæ Paschæ, et in primis ac secundis Vesperis Octavæ Corporis Christi fit totum de die octava, nisi Festum præcedens, aut sequens sit saltem MM. maj. de quo tunc sunt Vesperæ cum Commemoratione diei Octavæ.

Antiphona

ET COLLECTA QUOTIDIANA

Singulis diebus, ut in Missali præscribitur, omnibus genuflexis versus altare, Cantore incipiente, Chorus cantat sequentem Antiphonam:

SUB tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa, et benedícta. (Allelúia, allelúia.)

Postea Celebrans stans ad gradum Altaris, dicit:

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ꝗ (Allelúia. ꝗ)

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ꝗ (Allelúia. ꝗ)

℣. Dóminus vobíscum. ꝗ

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝗ

PIETÁTE tua, quæsumus Dómine, nostrórum solve víncula ómnium peccatórum; * et intercedénte beáta et gloriósa sempérque Vírgine Dei Genitríce María cum ómnibus Sanctis tuis, ꝗ Domnum Papam N. Pontífices et Abbátes nostros, et omnes Congregatiónes illis commíssas, ꝗ (Regem nostrum N. et Príncipes nostros,) et omnem pópulum Christiánum, ꝗ et nos fámulos tuos, atque loca nostra in omni sanctitáte et religióne custódi, ꝗ omnésque affinitáte ac familiaritáte vel confessióne et oratióne nobis junctos a vítiis purga, ꝗ virtútibus illústra, ꝗ pacem et salútem nobis tríbue, ꝗ hostes visíbiles et invisíbiles rémove, ꝗ carnália desidéria et pestem repélle, ꝗ áërem salúbrem indúlge, ꝗ amícis et inimícis nostris charitátem largíre, ꝗ iter famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ꝗ infírmis nostris sanitátem restítue, ꝗ et ómnibus fidélibus vivis et defúnctis in terra vivéntium vitam et réquiem ætérnam concéde. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ꝗ

℟. Amen.

Benedictiones

DICENDÆ ANTE LECTIONES

De Officio xij. Lectionum.

In I. Nocturno

BENEDICTIÓNE perpétua, ℣ benedícat nos Pater ætérnus. ℣ ℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius ℣ nos benedícere et adjuváre dignétur. ℣ ℟. Amen.

3. Spíritus sancti grátia ℣ illúminet sensus et corda nostra. ℣ ℟. Amen.

4. In unitáte sancti Spíritus ℣ benedícat nos Pater et Fílius. ℣ ℟. Amen.

In II. Nocturno

5. Benedícat nos Deus Pater, ℣ et custódiat semper. ℣ ℟. Amen.

6. Sapiéntia Dei Patris ℣ nos cœléstibus ínstruat disciplínis. ℣ ℟. Amen.

7. Ignem sui amóris ℣ accéndat Deus in córdibus nostris. ℣ ℟. Amen.

8. Benedícat nos Deus, Deus noster, ℣ benedícat nos Deus. ℣ ℟. Amen.

In III. Nocturno

9. Evangélica léctio ℣ sit nobis salus et protéctio. ℣ ℟. Amen.

10. Ille nos benedícat ℣ qui sine fine vivit et regnat. ℣ ℟. Amen.

11. Ad gáudia paradísi ℣ perdúcat nos misericórdia Jesu Christi. ℣ ℟. Amen.

12. Ad societátem cívium supernórum ℣ perdúcat nos Rex Angelórum. ℣ ℟. Amen.

Si Officium fit de sancto: undecima Benedictio erit, Cujus festum cólimus, ℣ ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur: Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ℣ ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

In Festis Sanctæ Mariæ

In I. Nocturno

1. Perpétua benedictióne ℣ benedícat nos Jesus, Fílius Maríæ. ℣ ℟. Amen.

2. Déleat nostra crímina, ℣ qui natus est de Vírgine María. ℣ ℟. Amen.

3. Sancta Dei Génitrix ℣ sit nobis auxiliátrix. ℣ ℟. Amen.

4. Alma Virgo Vírginum ℣ intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

In II. Nocturno

5. Oret voce pia ℣ pro nobis Virgo María. ℣
℟. Amen.
6. Jesus Maríæ Fílius ℣ sit nobis clemens, et propítius. ℣ ℟. Amen.
7. Nos cum Prole pia ℣ benedícat Virgo María. ℣
℟. Amen.
8. María stella maris ℣ perdúcat nos ad portum salútis. ℣ ℟. Amen.

In III. Nocturno

9. Evangélica léctio ℣ sit nobis salus et protéctio. ℣
℟. Amen.
10. Alma Pia Mater ℣ pro nobis júgiter oret. ℣
℟. Amen.
11. Ab omni hoste malígno ℣ erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℣
℟. Amen.
12. Ad societátem cívium supernórum ℣ perdúcat nos Rex Angelórum. ℣
℟. Amen.

In Officio xij. Lect., quando non cantantur ℟℟. Lectiones cujuslibet Nocturni recitantur sub unica Benedictione, quo casu sumitur:

In I. Nocturno

Bened. 4. In unitáte. etc.

In II. Nocturno

Bened. 8. Benedícat nos. sive (si de Sanctis fiat Offic.) Bened. 11. Cujus (vel Quorum) festum cólimus.

In III. Nocturno

Bened. 9. Evangélica léctio. ex supra allatis.

Similiter in Festis xij. Lect. B. M. V.

In I. Nocturno

Bened. 4. Alma Virgo.

In II. Nocturno

Bened. 8. María stella.

In III. Nocturno

Bened. 9. Evangélica léctio. ex supra assignatis pro Festis B. M. V.

In Officio trium Lect. quando dicuntur Lectiones de Scriptura in Hieme.

Feria Secunda

1. Deus misereátur nostri, ℣ et benedícat nobis. ℣
℟. Amen.
2. Splendor lucis ætérnæ ℣ illúminet nos sine fine. ℣ ℟. Amen.
3. A cunctis malis imminéntibus ℣ erípiat nos omnípotens, et miséricors Dóminus. ℣ ℟. Amen.

Feria Tertia

1. Benedícat nos Deus Pater, ℣ et custódiat semper. ℣ ℟. Amen.

2. Sapiéntia Dei Patris ℣ nos cœléstibus ínstruat disciplínis. ℣ ℟. Amen.

3. Adjútor et propítius ℣ sit nobis omnípotens, et pius Dóminus. ℣ ℟. Amen.

Feria Quarta

1. Dóceat nos Dóminus terréna despícere, ℣ et amáre cœléstia. ℣ ℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius ℣ nos benedícere, et adjuváre dignétur. ℣ ℟. Amen.

3. Partícipes vitæ ætérnæ ℣ fáciat nos Rex glóriæ. ℣ ℟. Amen.

Feria Quinta

1. Omnípotens Dóminus nos benedícat, ℣ et ab omni malo deféndat. ℣ ℟. Amen.

2. Ad intelligénda sua præcépta, ℣ apériat Dóminus corda nostra. ℣ ℟. Amen.

3. Ignem sui amóris ℣ accéndat Deus in córdibus nostris. ℣ ℟. Amen.

Feria Sexta

1. Ille nos benedícat, ℣ qui sine fine vivit et regnat. ℣ ℟. Amen.

2. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, ℣ et misereátur nostri. ℣ ℟. Amen.

3. Spíritus sancti grátia ℣ illúminet sensus, et corda nostra. ℣ ℟. Amen.

Quando vero dicuntur Lectiones de Homilia in Evangelium.

1. Evangélica léctio ℣ sit nobis salus et protéctio. ℣ ℟. Amen.

2. Ad gáudia paradísi ℣ perdúcat nos misericórdia Jesu Christi. ℣ ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum ℣ perdúcat nos Rex Angelórum. ℣ ℟. Amen.

Si vero Officium cantetur in directum, tres Lectiones sub una dumtaxat Benedictione recitantur, estque eadem quæ ponitur in Psalterio pro qualibet Feria in æstate: ubi vero dicuntur Lectiones de Homilia in Evangelium, Benedictio hæc est: Evangélica léctio. etc.

In Officio de Sancto, et infra Octavas de Sanctis, si sint tres Lectiones.

1. Ille nos benedícat, ℣ qui sine fine vivit et regnat. ℣ ℟. Amen.

2. Cujus festum cóli-

mus, ℣ ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

Quod si sint plures Sancti, aut Sanctæ, dicitur: Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ℣ ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum ℣ perdúcat nos Rex Angelórum. ℣ ℟. Amen.

Si vero una sit Lectio, dicitur: Cujus festum colimus, ℣ ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

In Officio SSmi Eucharistiæ Sacramenti.

1. Ille nos benedícat, ℣ qui sine fine vivit et regnat. ℣ ℟. Amen.

2. Divínum auxílium ℣ máneat semper nobíscum. ℣ ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum ℣ perdúcat nos Rex Angelórum. ℣ ℟. Amen.

Unica benedictio dicenda super tres Lectiones, quando Officium recitatur in directum:

Divínum auxílium ℣ máneat semper nobíscum. ℣ ℟. Amen.

In Officio B. M. in Sabbato.

1. Nos cum Prole pia, ℣ benedícat Virgo María. ℣ ℟. Amen.

2. Ipsa Virgo Vírginum, ℣ intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

3. Per Vírginem Matrem, ℣ concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℣ ℟. Amen.

Si vero Officium cantetur in directum, tres Lectiones recitantur sub hac unica benedictione:

Nos cum Prole pia, ℣ benedícat Virgo María. ℣ ℟. Amen.

In Officio S. P. N. Bernardi.

1. Ille nos benedícat, ℣ qui sine fine vivit et regnat. ℣ ℟. Amen.

2. Cujus memóriam cólimus, ℣ ipse intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum ℣ perdúcat nos Rex Angelórum. ℣ ℟. Amen.

Quando hoc Officium recitatur in directum, hæc unica datur benedictio:

Cujus memóriam cólimus, ℣ ipse intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣ ℟. Amen.

Orationes

DICENDÆ ANTE DIVINUM OFFICIUM

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus; intellectum illúmina, affectum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

AD HORAS BEATÆ MARIÆ

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio

POST DIVINUM OFFICIUM

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo, ex humana fragilitate contractas, indulsit. Et dicitur flexis genibus.

SACROSÁNCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

CANTICA AD LAUDES

in feriis a Paschate ad diem 31 Octobris
(Cod. rub. n. 156 et 61)

FERIA II

Canticum David 1 Par. 29, 10-13

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória atque victória:

Et tibi laus: * cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclytum.

FERIA III

Canticum Tobiæ 13, 1-10

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sæcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, et salvas: ℣ dedúcis ad ínferos, et redúcis: * et non est, qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * et in conspéctu Géntium laudáte eum:

Quóniam ídeo dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo, quæ fecit nobíscum, ℣ et cum timóre et tremóre confitémini illi: * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi: *

quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, ℣ et fácite justítiam coram Deo, * credéntes, quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ et confitémini illi.

FERIA IV

Canticum Judith 16, 15-21

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónai, Dómine, magnus es tu, ℣ et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, et facta sunt:

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est, qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum: ℣ Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die judícii visitábit illos.

Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum, * ut urántur et séntiant usque in sempitérnum.

FERIA V

Canticum Jeremiæ 31, 10-14

Audíte verbum Dómini, Gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:

Qui dispérsit Israël, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fetu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

FERIA VI

Canticum Isaiæ 45, 15-26

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætérna: * non confundémini et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, ℣ ipse Deus formans terram, et fáciens eam, * ipse plastes ejus:

Non in vanum creávit eam, ℣ ut habitarétur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Jacob: Frustra quærite me: * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini et veníte et accédite simul * qui salváti estis ex Géntibus:

Nesciérunt, qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte et veníte et consiliámini simul: * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus, ℣ et non est ultra Deus absque me? * Deus justus et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso juravi, ℣ egrediétur de ore meo justítiæ verbum, * et non revertétur:

Quia mihi curvábitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt justítiæ et impérium. * Ad eum vénient, et confundéntur omnes, qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur et laudábitur * omne semen Israël.

SABBATO

Canticum Ecclesiastici 36, 1-13

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum super Gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super Gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Divisio

Innova signa, et ímmuta mirabília. * Glorífica manum et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur, qui salvátur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob: ℣ ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua:

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Sabbato, quando ad Laudes canticum Moyses Audíte cæli *recitandum occurrit, dividitur post versum* Numquid non ipse, *et dimittitur post versum* Et hircos cum medúlla trítici.

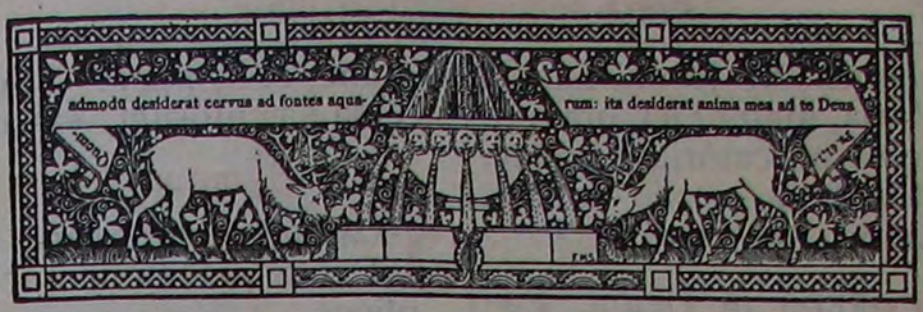

Psalterium

dispositum per Hebdomadam,

CUM OFFICIO FERIALI SECUNDUM REGULAM SANCTI BENEDICTI, ET USUM ORDINIS CISTERCIENSIS

PARS VERNALIS

Feria Secunda ad Primam

Initio cujusvis Horæ (præterquam ad Laudes in Officio duodecim Lectionum) dicitur secreto: Pater noster. et Ave María Sed ante Vigilias, et Primam, ac post Completorium additur: Credo.

Flexa ℣ et Asteriscus * notant pausas in Psalmodia; aliæ vero divisiones punctuationibus convenientibus signantur.

PATER noster, qui es in cœlis: sanctificétur nomen tuum. ℣ Advéniat regnum tuum. ℣ Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. * Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. ℣ Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. * Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℣ Sed líbera nos a malo. ℣ Amen.

AVE María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus

ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus: mórtuus et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde alta voce et graviter dicitur ℣.

DEUS in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia,
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Psalmus 1.

De Christi ac pii bonitate et perfectione: et impiorum damnatione.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ꝛ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege

ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic ℣. Gloria. semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

De persecutione in Christum, et ejus regno in Ecclesiam.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ꝛ̧ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam ꝛ̧ nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 6.

De confessione et deploratione peccatorum.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ꝛ lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur vehemènter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Quadragesima, Aña. Thesaurizáte vobis thesáuros in cœlo, ubi nec ærúgo nec tínea demolítur. vij.

Tempore Passionis usque ad Dominicam Palmarum, Aña. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus. viij.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. vij.

Prædictæ Antiphonæ dicuntur per omnes Ferias ad Primam.

Ad distinctionem tonorum ponitur numerus post Antiphonam, ita ut Romanus, qui exprimitur litteris, significet tonum priorem inter eos, qui duplices sunt, scilicet: j. iij. iv. vij. et viij.

Arabicus vero, qui cifris notatur, designet posteriorem 1. 3. 4. 7. et 8.

Capitulum. 1. Tim. 1.

REGI sæculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo honor et glória: * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Hoc Capitulum dicitur ad Primam diebus duodecim et trium Lectionum et per Octavas solemnes.

Pro Feriis, Capitulum. Zach. 8.

PACEM et veritátem dilígite: * ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ

℟. Sed líbera nos a malo. ꝛ

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝛ

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, ꝛ tua nos hódie salva virtúte: * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum: ꝛ sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, * dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: ꝛ qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: * per ómnia sæcula sæculórum. ꝛ ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ꝛ

℟. Deo grátias.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Aña. Spíritus sanctus in te descéndet, María, ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei.

℣. Ecce ancílla Dómini.

℟. Fiat mihi secúndum verbum tuum.

Orémus.

LÆTÍFICA, et ádjuva nos, omnípotens et miséricors Deus, Domínicæ Conceptiónis gáudia recoléntes, et pia Dei Génitrix Virgo semper María (in cujus veneratióne hæc commemorámus) in cunctis necessitátibus nostris grátiam sancti Spíritus nobis ímpetret, et levámen. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde legitur Martyrologium in Capitulo sine benedictione, eoque finito, respondetur a Choro: Deo

grátias. et Hebdomadarius dicit

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ꝛ ℟. Mors Sanctórum ejus. ꝛ

Et absolute sine Oremus.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: * ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ꝛ ℟. Amen.

Deinde ter dicitur ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ꝛ ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. ꝛ Ultimo additur: Glória Patri. etc. Sicut erat. etc. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ

℟. Sed líbera nos a malo. ꝛ

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ꝛ

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige. ꝛ

Et sine Oremus.

DIRÍGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: * ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, ꝛ Salvátor mundi: * qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ꝛ ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ꝛ

℟. Qui fecit cœlum et terram. ꝛ

Lector: Jube, domne, benedícere. Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ꝛ

℟. Amen.

In Capitulo legitur unum caput, vel pars capitis ex Regula sancti Benedicti, et in fine dicitur: Tu autem, Dómine, ꝛ miserére nobis.

Cum vero recitatur privatim, hæc erit brevis Lectio per totum annum.

Lectio brevis. 2. Thess. 3.

DÓMINUS autem dírigat corda, et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Deinde dicit Lector: Commemorátio ómnium

fratrum, familiárium et benefactórum defunctórum Ordinis nostri.

Superior ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ps. 129. De profúndis. et in fine,

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ꝛ Et lux perpétua lúceat eis. ꝛ

℣. A porta ínferi. ꝛ

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ꝛ

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝛ

DEUS véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, ꝛ quæsumus cleméntiam tuam: * ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, ꝛ beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ꝛ ℟. Amen.

℣. Requiéscant in pace. ꝛ ℟. Amen.

Extra Conventum non legitur Martyrologium, sed immediate post Orationem Primæ, dicto ℣. Fidélium. incipitur: Pretiósa. ut supra 6.

Feria Tertia

AD PRIMAM

Psalmus 7.

De divino auxilio in persecutione quærendo.

DÓMINE Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, ꝛ et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, *

et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas arděntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

De Christi magnificentia et exaltatione.

DÓMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulóminus ab Angelis, ℣ glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, ℣ oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

De Christi judicio bonos liberante et malos puniente.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in

te: * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: ℣ et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, * judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion:

Exultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Antiphonæ ut Feria ij.

Feria Quarta
AD PRIMAM

Divisio Psalmi 9.

EXÚRGE Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspéctu tuo:

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem, sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

De sævitia malorum in pios, et illorum ultione.

IN Dómino confído: ℣ quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ℣ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11.

De malis hujus mundi a quibus cupimus liberari.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, ℣ lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Antiphonæ ut Feria ij.

Feria Quinta

AD PRIMAM

Psalmus 12.

Oratio ad Deum dum tribulamur.

USQUEQUO Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórém in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: ℣ cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

De Judæis et Gentibus Dei contemptoribus.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomináblles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: ℣ linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, ℣ et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: *

quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, * exultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14.

De via ducente ad beatitudinem.

DÓMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ℣ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphonæ ut Feria ij.

Feria Sexta

AD PRIMAM

Psalmus 15.

De Christi Resurrectione et Ascensione.

CONSÉRVA me Dómine, quóniam sperávi in te. Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellétum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, ꝗ et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ꝗ adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 16.

Oratio Ecclesiæ ut liberetur a tribulatione.

EXÁUDI Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam:

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: ꝗ igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ꝗ ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: ꝗ éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: *

satiábor cum apparúerit glória tua.

Psalmus 17.

Gratiarum actio pro liberatione ab inimicis.

DÍLIGAM te Dómine fortitúdo mea: ꝗ Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, * et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: ꝗ fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: ꝗ et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, ꝗ in circúitu eius tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, ꝗ et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, ꝗ et ab his qui odérunt me: *

quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Antiphonæ ut Feria ij.

Sabbato

AD PRIMAM

Divisio Psalmi 17.

CUM sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus: ℣ elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplina tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, ℣ fílii aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam,

Magníficans salútes regis ejus, ℣ et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Psalmus 18.

De Christi Incarnatione et Novæ Legis commendatione.

CŒLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam víam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ℣ ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 19.

Ecclesiæ oratio ut magnificetur Christus.

EXÁUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et eréctí sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Antiphonæ ut Feria ij.

Dominica
AD VIGILIAS

Pater noster. Ave María. Credo. **Deinde alta voce et graviter dicitur ℣.**

DEUS in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Deinde ter dicitur

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur Psalmus 3.

DÓMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua. Glória Patri.

Sic inchoantur Vigiliæ singulis diebus.

Dominica prima Quadragesimæ, Invitatorium. Plorémus coram Dómino Deo nostro, * Qui fecit nos.

Repet. Plorémus. **etc.**

Psalmus 94.

VENÍTE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne et in psalmis jubilémus ei.

Plorémus coram Dómino Deo nostro, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem

pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Plorémus coram Dómino Deo nostro, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Plorémus coram Dómino Deo nostro, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio. etc. Sicut erat. etc.

Qui fecit nos.

Plorémus coram Dómino Deo nostro, * Qui fecit nos.

Aliis Dominicis præfigitur Invitatorium proprium, quod dicitur alternatim cum prædicto Psalmo, modo quo supra.

Hymnus a prima Dominica Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis, etiam per hebdomadam: Summi largítor. etc. ut in Proprio de Tempore.

Tempore Paschali, a Dominica ij. post Pascha, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Tempore.

In I. Nocturno

Psalmus 20.

De Christi magnificentia et inimicorum ejus miseria.

DÓMINE in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit vehemén-ter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: ꝗ Dóminus in ira sua conturbábit eos: * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 21.

De Christi Passione et populi sui salute.

DEUS Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero: ꝗ de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, ꝗ et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum:

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: ꝗ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: ꝗ et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

In Quadragesima, Aña. Dómine in virtúte tua lætábitur rex. **viij.**

Quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi, non repetitur id quod est jam dictum.

Psalmus 22.

Gratiarum actio de beneficiis Dei et Sacramentis Ecclesiæ.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 23.

De Christi dominio et ejus Ascensione.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ℣ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ℣ et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? ℣ Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, ℣ et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

In Quadragesima, Aña. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit. **vij.**

Psalmus 24.

Oratio Ecclesiæ afflictæ pro Dei auxilio obtinendo.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam:

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ,* et ignoránties meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judicio: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 25.

Christi innocentis et justi ad Patrem oratio.

JÚDICA me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diréto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

In Quadragesima, Aña. Oculi mei semper ad Dóminum. 4.

In Quadrag. ℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus, sperábo in eum.

Temp. Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Tempore Paschali unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Lector: Jube, domne, benedícere.

Data benedictione a Superiore chori, leguntur iv. Lectiones, et iv. Responsoria, quæ habentur infra in Proprio de Temp. Si idem plures recitet Le-

ctiones, dabitur ei unica benedictio pro quolibet Nocturno, scilicet

Bened. in j. Nocturno. In unitáte sancti Spíritus ꝗ benedícat nos Pater et Fílius. ꝗ ℟. Amen.

Reperiuntur Benedictiones immediate ante Psalterium.

In II. Nocturno

Psalmus 26.

De Christi fortitudine et constantia.

DÓMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: quóniam insurrexérunt in

me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Christi oratio ad Patrem ut ab inimicis servetur.

AD te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: nequándo táceas a me: * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, ℣ et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, ℣ et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

In Quadragesima, Añia. Dóminus defénsor vitæ meæ. j.

Psalmus 28.

De beneficiis a Deo Ecclesiæ collatis.

AFFÉRTE Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum:

Afférte Dómino glóriam et honórem, ℣ afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, ℣ Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtú-

te: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: ℣ vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

De Christi Resurrectione.

EXALTÁBO te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

In Quadragesima, Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus. viij.

Psalmus 30.

Christi oratio ad Patrem de sua Passione.

IN te Dómine sperávi non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commén-do spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor: ℣ conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: ℣ dixi: Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam su-

per servum tuum, ꝗ salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in infernum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: ꝗ quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

De pœnitentia pro peccatis agenda ad eorum remissionem obtinendam.

BEÁTI, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

In Quadragesima, Aña. In tua justítia líbera me, Dómine. 8.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis, ℣. Insurrexérunt in me testes iníqui.

℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia.

℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Benedictio. Benedícat nos Deus, Deus noster, ꝗ benedícat nos Deus. ꝗ

℟. Amen.

Leguntur iterum iv. Lectiones et iv. Responsoria.

In III. Nocturno

In Dominicis Quadragesimæ,

Canticum. Jeremiæ 14.

DEDÚCANT óculi mei lácrymam per noctem et diem, * et non táceant:

Quóniam contritióne magna contríta est virgo fília pópuli mei, * plaga péssima vehemènter.

Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio: * et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame.

Prophéta quoque et sacérdos abiérunt in terram, * quam ignorábant.

Numquid projíciens abjecísti Judam? * aut Sion abomináta est ánima tua?

Quare ergo percussísti nos, * ita ut nulla sit sánitas?

Expectávimus pacem, et non est bonum: * et tempus curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus Dómine impietátes nostras, ꝗ ini-

quitátes patrum nostrórum, * quia peccávimus tibi.

Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum, * neque fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ:

Recordáre, * ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum.

Glória Patri.

Canticum. Thren. 5.

RECORDÁRE Dómine quid accíderit nobis: * intuére, et réspice oppróbrium nostrum.

Hæréditas nostra versa est ad aliénos: * domus nostræ ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus: * ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus nostris minabámur, * lassis non dabátur réquies.

Ægypto dédimus manum, et Assyriis * ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt: * et nos iniquitátes eórum portávimus.

Defécit gáudium cordis nostri: * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri: * væ nobis, quia peccávimus.

Proptérea mœstum factum est cor nostrum, * ídeo contenebráti sunt óculi nostri:

Tu autem Dómine in ætérnum permanébis, * sólium tuum in generatiónem et generatiónem.

Quare in perpétuum obliviscéris nostri? * derelínques nos in longitúdine diérum?

Convérte nos Dómine ad te, et convertémur: * ínnova dies nostros, sicut a princípio.

Glória Patri.

Canticum. Ezech. 36.

TOLLAM quippe vos de Géntibus, ℣ et congregábo vos de univérsis terris, * et addúcam vos in terram vestram.

Et effúndam super vos aquam mundam, ℣ et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, * et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, * et spíritum novum ponam in médio vestri:

Et áuferam cor lapídeum de carne vestra, * et dabo vobis cor cárneum.

Et spíritum meum ponam in médio vestri: ℣ et fáciam ut in præcéptis

meis ambulétis, * et judícia mea custodiátis, et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: ꝗ et éritis mihi in pópulum, * et ego ero vobis in Deum.

Glória Patri.

Añæ et ℣℣. in Proprio de Tempore assignantur.

Benedictio. Evangélica léctio ꝗ sit nobis salus et protéctio. ꝗ ℟. Amen.

Post Cantica adduntur etiam iv. Lectiones et iv. Responsoria, deinde

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli: * tibi cœli, et univérsæ potestátes.

Tibi Chérubim, et Séraphim, * incessábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * Majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus.

Te Prophetárum * laudábilis númerus.

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum, * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ Majestátis,

Venerándum tuum verum, * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso Sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine: * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos,* quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Postea Evangelium quod convenit, eoque finito, respondetur: Amen.

Postremo breve Canticum.

Te decet laus, te decet hymnus, tibi glória Deo Patri, et Fílio, cum sancto Spíritu, in sæcula sæculórum. Amen.

Cui, sine Dominus vobiscum. additur: Orémus. et collecta diei propria, qua dicta, respondetur: Amen. Et sic finiuntur Vigiliæ diebus Dominicis, et xij. Lectionum, quas immediate sequuntur Laudes.

AD LAUDES

DEUS in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.

Deinde dicitur in directum sine Antiphona

Psalmus 66.

De Christi Incarnatione et manifestatione in toto orbe.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Postea sub Antiphona dicuntur Psalmi sequentes.

Psalmus 50.

Oratio vere pœnitentis pro divina misericordia imploranda.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 117.

Gratiarum actio ob ereptionem a periculis, et ob Salvatorem missum.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: *

quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, ꝛ̧ et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: ꝛ̧ déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ꝛ̧ ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salutem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

Psalmus 62.

De suspiratione Ecclesiæ militantis ad divinam consolationem.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra deserta, et ínvia, et inaquósa: ꝗ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ꝗ in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, ꝗ adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ꝗ introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ꝗ laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri.

Canticum trium Puerorum. Dan. 3.

BENEDÍCITE ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino: * benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino: * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur: Gloria Patri.

Psalmus 148.

De invitatione omnium creaturarum ad laudandum Deum.

LAUDÁTE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur: Gloria Patri.

Psalmus 149.

De exhortatione omnium creaturarum ad Deum laudandum.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes in Dei gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur: Gloria Patri.

Psalmus 150.
De invitatione omnium ad Deum laudandum.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: ℣ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Omittuntur Ps. Miserére. et Confitémini. eorumque loco dicuntur alii duo, scilicet 92. Dóminus regnávit. et 99. Jubiláte. Dominicis Paschæ et Pentecostes, aut quando inciderit Festum, quod Dominicæ præfertur.

Añæ autem, Capitula, Responsoria brevia, Hymni et Versus assignantur in Proprio de Tempore.

Canticum Zachariæ.
Luc. 1.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigén-

dos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona de Dominica currente.

Deinde: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. alta voce totum.

℟. Sed líbera nos a malo. ℣

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Collecta diei propria, post cujus conclusionem, et ℟. Amen. immediate sequentur Commemorationes, si notentur in Kalendario, et aliæ solitæ, ut infra notantur post Vesperas Sabbati. Post ultimam Commemorationem dicitur conclusio integra, et post

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Aña. Spíritus sanctus. ut supra 5.

Quæ quidem Rubrica de Collecta diei et Commemorationibus, servabitur etiam in Vesperis.

Feria Secunda

AD VIGILIAS

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Deus in adjutórium. ℣. Dómine, lábia mea. et Ps. 3. Dómine quid. ut in Matutinis Dominicæ. 19.

Invitatorium. Veníte, * Exultémus Dómino.

Ps. Jubilémus Deo salutári. ut supra. 19.

Invitatoria autem in Psalterio posita dicuntur in Feriali Officio a prima Dominica Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis.

Hymnus ut in Dominica. 20.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Psalmus. Veníte. 19.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Tempore.

In I. Nocturno

Psalmus 32.

Exhortatio justorum ad laudandum Deum propter ejus potentiam.

EXULTÁTE justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psal-

tério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: ℣ réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Exaltatio ad bonum et revocatio a malo.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore: *

semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

In Quadragesima, Aña. Rectos decet collaudátio. I.

Psalmus 34.

De Christi passione, ejusque liberatione ab inimicis.

JÚDICA Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: ꝗ et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui,* quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, ꝗ tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? ꝗ restítue ánimam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

In Quadragesima, Aña. Expúgna impugnántes me. I.

Infra Octavas solemnes, Psalmus sequens: Noli æmulári. cum sua divisione: Declína a malo. jungitur superiori Psalmo sub secunda Antiphona.

Psalmus 36.

De statu dispari bonorum et malorum.

NOLI æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: ℣ et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, ℣ et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui étenim sénui: ℣ et non vidi justum derelíctum, * nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Divisio Psalmi 36.

DECLÍNA a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judicium, ℣ et non derelín-

quet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus: ℣ et exaltábit te ut hæreditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: ℣ et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

In Quadragesima, Aña. Revéla Dómino viam tuam. vj.

Psalmus 37.

De miseria peccatoris, et continua pœnitentia habenda.

DÓMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die constristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei im-

pléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

In Quadragesima, Aña. Ne in ira tua árguas me, Dómine. v.

℣. Dicet Dómino: suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus, sperábo in eum.

Tempore Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Tempore Paschali unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia,

allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In Feriis per Quadrag. et Festis iij. Lectionum, dicuntur tres Lectiones, cum tribus Responsoriis, ut notantur in locis propriis.

Benedictio in Quadrag. Evangélica léctio ꝛ sit nobis salus et protéctio. ꝛ

℟. Amen.

Benedictio Ferialis Tempore Paschali ut notatur in Proprio de Tempore.

In II. Nocturno

Psalmus 38.

De vanitate et miseria vitæ humanæ.

DIXI: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego defeci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

De adventu Christi in carnem, et lege Evangelica.

EXPÉCTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu miséríæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: ℣ comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant confféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

In Quadragesima, Aña. Ut non delínquam in lingua mea 1.

Psalmus 40.

De Christi traditione, Passione et Resurrectione.

BEÁTUS qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, ℣ et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

De suspiratione animæ fidelis ad claram Dei visionem.

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

In Quadragesima, Aña. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. ij.

Psalmus 43.

De tribulatione fidelium obsecrantium Deum, ut illis subveniat.

DEUS áuribus nostris audívimus: * patres

nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum: * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos:

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et brachium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spérnemus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

De commendatione Christi et Ecclesiæ ejus sponsæ.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ꝗ diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ

Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

In Quadragesima, Aña. Eructávit cor meum verbum bonum. vj.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

Capitulum, et Versus habentur in locis propriis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ.

℟. Sed líbera nos a malo. ꝛ

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝛ

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ꝛ

℟. Deo grátias.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et sic finiuntur Nocturni tam in Feriis, quam in Festis iij. Lectionum, in Hieme et in Æstate.

Si vero post Nocturnos (in diebus Ferialibus per Hiemem) dici debeant Vigiliæ Defunctorum, dicto ℣. Divínum auxílium. incipientur, et in fine post ℣. Requiéscant in pace. et ℟. Amen. non dicetur ℣. Fidelium. nec Aña: Spiritus sanctus.

AD LAUDES

Pater noster. Ave María.

DEUS in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.

Ps. 66. Deus misereátur nostri. 34. sine Aña.

Deinde sub una Aña, Ps. 50. Miserére mei Deus. 34.

Psalmus 5.

De malorum reprobatione et bonorum salvatione.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, ꝗ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ꝗ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos. Glória Patri.

Psalmus 35.

De malitia iniquorum et gloria justorum.

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus

est in cubíli suo: ℣ ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare. Glória Patri.

Canticum.

Isaiæ Cap. 12.

CONFITÉBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: ℣ et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israël. Glória Patri.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. cum duobus sequentibus, ut in Dominica ad Laudes. 38.

Aña. Miserére mei Deus. vj.

Tempore Paschali Aña: 8 Allelúia.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Ad Benedictus, Aña conveniens.

Deinde: Kyrie eléison. Pater noster. cum Oratione quæ competit, etc. ut in fine Laudum Dominicæ. 41.

Si post Laudes diei, (ut fit in Officio Feriali per Hiemem, quando dicitur Officium Defunctorum post Nocturnos) Prima dici debeat post ℣. Divínum auxílium. et ℣. Fidélium. incipietur, omissa Aña: Spiritus sanctus.

In Feriali autem Officio per Æstatem, a Pascha usque ad Festum omnium Sanctorum, si post Laudes diei dici debeant Laudes Defunctorum, dicto ℣. Divínum auxílium. incipientur nec ℣. Fidelium. aut Aña: Spiritus sanctus. debent recitari.

Feria Tertia

AD VIGILIAS

Omnia ut Feria ij. 41.

Invitatorium. Jubilémus Deo * Salutári nostro.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus conveniens ut in Dominica. 20.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Tempore.

In I. Nocturno

Psalmus 45.

De Christi Incarnatione et Gentium vocatione ad fidem.

DEUS noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ꝗ quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et con-

frínget arma: * et scuta combúret igni:

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

De Christi in cœlum Ascensione, et salute Gentium.

OMNES gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, vehemènter eleváti sunt.

In Quadragesima, Añ. Adjútor in tribulatiónibus. 1.

Psalmus 47.

De fundatione Ecclesiæ et ejus dignitate.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu vehemènti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini vírtútum, ℣ in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in

fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

De contemptu mundi cum sua gloria perituri.

AUDÍTE hæc omnes gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset non intelléxit: ꝗ comparátus est juméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * et

cum mutiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: ℣ comparátus est juméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

In Quadragesima, Añia. Auribus percípite, qui habitátis orbem. 8.

Psalmus 49.

De duplici Christi adventu, et mutatione sacrificii veteris in novum.

DEUS deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésto véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar: ℣ Israël, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras

justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, ꝗ et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

De pœna peccatoris et præmio justi.

QUID gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, ꝗ evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, ꝗ et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti: ꝗ et expectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

In Quadragesima, Aña. Deus deórum Dóminus locútus est. 8.

℣. Dicet Dómino: suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus, sperábo in eum.

Tempore Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Tempore Paschali unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In Feriis per Quadrag. et Festis iij. Lectionum dicuntur tres Lectiones cum tribus Responsoriis, ut notantur in locis propriis.

Benedictio in Quadrag. Evangélica léctio ꝗ sit nobis salus et protéctio. ꝗ

℟. Amen.

Benedictio in Feria iij. majoris Hebdomadæ Sapiéntia Dei Patris ꝗ nos cœléstibus ínstruat disciplínis. ꝗ

℟. Amen.

In II. Nocturno

Psalmus 52.

De obstinatione peccatorum Deum negantium.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 53.

Oratio pro liberatione ab inimicis.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposué-

runt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

In Quadragesima, Añia. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ. viij.

Psalmus 54.

De persecutione Christi a Juda traditore et gente Judæorum.

EXÁUDI Deus oratiónem meam, ꝯ et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ:

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in infernum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, ꝗ et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, ꝗ divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Psalmus 55.

Petit liberari ab hostibus, ut Dei laudes celebret.

MISERÉRE mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne

tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, ꝗ in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, ꝗ et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

In Quadragesima, Aña. Inténde in me, et exáudi me, Dómine. v.

Psalmus 57.

De malitia et pœna impiorum justos persequentium.

SI vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

De Passione Christi et Judæorum finali conversione.

ERIPE me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, ℣ et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, ℣ quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, ℣ quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

In Quadragesima, Aña. Justa judicáte, fílii hóminum. 8.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

Capitulum et Versus notantur in locis propriis.

Cetera ut Feria ij. 55.

AD LAUDES

Pater noster. Ave María. etc. ut supra in Feria ij. 55. Ps. 66. Deus misereátur nostri. 34. sine Aña. Postea sub una Aña. Ps. 50. Miserére mei. 34.

Psalmus 42.

De spe habenda in Deo tempore tribulationis.

JÚDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: ℣ quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ℣ ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri.

Psalmus 56.

De Christi Passione, Resurrectione et Ascensione.

MISERÉRE mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in opprórbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, ℣ et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38.

EGO dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum:

Præcísa est velut a texénte, vita mea: ꝗ dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, ꝗ corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, ꝗ neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac,* et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vi-

tæ nostræ in domo Dómini.

Glória Patri.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. cum duobus sequentibus. 38.

Aña. Dele, Dómine, iniquitátem meam. iv.

Tempore Pasch. Aña: 8 Allelúia.

Capit. ℟. br. Hymnus et ℣. ut in Proprio de Temp.

Ad Benedictus, Aña. conveniens.

Deinde: Kyrie eléison. Pater noster. cum Oratione quæ competit, etc. ut in fine Laudum Dominicæ. 41.

Feria Quarta

AD VIGILIAS

Omnia ut Feria ij. 41.

Invitatorium. In manu tua Dómine * Omnes fines terræ.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus ut in Dominica. 20.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Temp.

In I. Nocturno

Psalmus 59.

De placatione Dei in peccatores, et regni David ampliatione.

DEUS repulísti nos, et destruxísti nos:* irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: ℣ Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam: * quis

dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

De multiplici Dei beneficio Ecclesiæ collato.

EXÁUDI Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

In Quadragesima, Añadase. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne. ij.

Psalmus 61.

De fiducia in solo Deo habenda.

NONNE Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? ℣ interfícitis univérsi vos: * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, ℣ cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus

auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, ℣ effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, ℣ mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, ℣ quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 65.

De Gentium conversione et Martyrum victoria.

JUBILÁTE Deo omnis terra, ℣ psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Venite, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, ℣ in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, ℣ óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ℣ posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum: * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso

aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

In Quadragesima, Añ. Benedícite, Gentes, Deum nostrum. vj.

Psalmus 67.

De Christi Ascensione, Spiritus S. Missione et Evangelii Prædicatione.

EXÚRGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: ℣ iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: * Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et

posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Divisio Psalmi 67.

BENEDÍCTUS Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, ℣ congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: ℣ vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino:

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, ℣ date glóriam Deo super Israël,* magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, ℣ Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

In Quadragesima, Aña. In ecclésiis benedícite Dóminum. viij.

℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus, sperábo in eum.

Temp. Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In Feriis per Quadrag. et Festis iij. Lectionum dicuntur tres Lectiones cum tribus Responsoriis, ut notantur in locis propriis.

Benedictio in Quadrag. Evangélica léctio ℣ sit nobis salus et protéctio. ℣

℟. Amen.

Benedictio in Feria iv. majoris Hebdomadæ. Dóceat nos Dóminus terréna despícere, ℣ et amáre cœléstia. ℣

℟. Amen.

In II. Nocturno

Psalmus 68.

De Christi Passione et Judæorum dejectione.

SALVUM me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea

a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine,* Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, ꝗ neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXÁUDI me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram

tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro viéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra:

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

In Quadragesima, Aña. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. viij.

Psalmus 69.

Pius sibi opem, æmulis ignominiam precatur.

DEUS in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam:

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Psalmus 70.

De Christi Passione et Resurrectione.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætér-

num: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus:

In te cantátio mea semper: ꝗ tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, ꝗ persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detraheńtes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem brachium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et

malas: ℣ et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

In Quadragesima, Aña. Esto mihi Dómine in Deum protectórem j.

Psalmus 71.

De Christi Incarnatione, regno, et judiciaria potestate.

DEUS judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judícábit páuperes pópuli, ℣ et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ℣ et ado-

rábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ℣ superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: ℣ et replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Psalmus 72.

De prosperitate malorum et adversitate bonorum in hac vita.

QUAM bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iniquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: ℣ et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

In Quadragesima, Aña. Tenuísti Dómine manum déxteram meam. vj.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

Capitulum et Versus notantur in locis propriis.

Cetera ut Feria ij. 55.

AD LAUDES

Pater noster. Ave María. etc. ut supra Feria ij. 55. Ps. 66. Deus misereátur. 34. sine Aña. Deinde sub una Aña, Ps. 50. Miserére mei. 34.

Psalmus 63.

De gravi tribulatione Christo a Judæis illata.

EXÁUDI Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: ℣ in-

tendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 64.

De laude exhibenda Deo ob multa beneficia ab eo accepta.

TE decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, ℣ parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, ꝗ et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Glória Patri.

Canticum Annæ.
1. Reg. 2.

EXULTÁVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo:

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: ꝗ neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: ꝗ quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, ꝗ et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, ꝗ et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Glória Patri.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. cum duobus sequentibus. 38.

Aña. Amplius lava me Dómine, ab injustítia mea. vij.

Tempore Paschali Aña: 8 Allelúia.

Capitulum, ℟. breve Hymnus et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Ad Benedictus, Ãna. conveniens.

Deinde: Kyrie eléison. Pater noster. cum Oratione quæ competit, etc. ut in fine Laudum Dominicæ. 41.

Feria Quinta

AD VIGILIAS

Omnia ut Feria ij. 41.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Ps. Veníte 19.

Hymnus ut in Dominica. 20.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Ps. Vénite. 19.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Tempore.

In I. Nocturno

Psalmus 73.

De Judæorum captivitate, a qua liberari precantur.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in medio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam tuam: ℣ memor esto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Psalmus 74.

De humilitate servanda ad evitandum judicium futurum.

CONFITÉBIMUR tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo

in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

In Quadragesima, Aña. Liberásti virgam hæreditátis tuæ. **viij.**

Psalmus 76.

De meditatione operum Dei, et Evangelii prædicatione per orbem.

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, ꝛ memor fui Dei et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbatus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: ꝛ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: ꝛ redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt et aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes

tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

In Quadragesima, Aña. Tu es Deus qui facis mirabília. v.

Infra Octavas solemnes Psalmus sequens: Atténdite. cum sua divisione: Et dilexérunt eum. jungitur superiori Psalmo sub secunda Antiphona.

Psalmus 77.

De beneficiis Judaico populo a Deo præstitis, et plagis quibus illorum causa percussit Ægyptios.

ATTÉNDITE pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera:

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, ℣ et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes, et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in eré-

mo: * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis: * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: ꝗ et ignis accénsus est in Jacob, * et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, ꝗ et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Divisio Psalmi 77.

ET dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non

erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est misérícors, ℣ et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum: * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: ℣ indignatiónem, et iram, et tribulatiónem: * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, ℣ non pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in deserto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt et exa-

cerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * opróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, ꝗ et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israël hæreditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intellectibus mánuum suárum dedúxit eos.

In Quadragesima, Aña. Inclináte aurem vestram in verba oris mei. **iv.**

Psalmus 78.

De gravi persecutione Judæorum tempore Machabæorum.

DEUS venérunt gentes in hæreditátem tuam, ꝗ polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes

sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, ℣ cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster: ℣ et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ,* confitébimur tibi in sæculum:

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

In Quadragesima, Aña. Propítius esto peccátis nostris, Dómine. 8.

℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus sperábo in eum.

Temp. Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In Feriis per Quadrag. et Festis iij. Lectionum dicuntur tres Lectiones cum tribus Responsoriis, ut notantur in locis propriis.

Benedictio in Quadrag. Evangélica léctio ꝗ sit nobis salus et protéctio. ꝗ

℟. Amen.

In II. Nocturno

Psalmus 79.

De sanctorum Patrum desiderio ad Christi Incarnationem.

QUI regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et

super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 80.

De beneficiis collatis populo Israël, et illius ingratitudine.

EXULTÁTE Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israël est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

In Quadragesima, Aña. Exultáte Deo adjutóri nostro. 8.

Psalmus 81.

De primo Adventu Christi et increpatione Synagogæ.

DEUS stetit in synagóga deórum: * in mé-

dio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 82.

De persecutione fidelium, et persequentium punitione.

DEUS, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: ꝯ simul advérsum te testaméntum disposuérunt, * tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, * et Zeb, et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: qui dixérunt: * Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum

ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

In Quadragesima, Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram. j.

Psalmus 83.

De ferventi desiderio justorum ad regnum cœlorum.

QUAM diléĉta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benediĉtiónem dabit legislátor, ℣ ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéĉtor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéĉtus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84.

De Christi Incarnatione, et illius beneficiis.

BENEDIXÍSTI Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

In Quadragesima, Ña. Benedixísti Dómine terram tuam. vj.

Temp. Pasch. unica est Ña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

Capitulum et Versus notantur in locis propriis. Cetera ut Feria ij. 55.

AD LAUDES

Pater noster. Ave María. etc. ut supra Feria ij. 55. Ps. 66. Deus misereátur. 34. sine Ña. Postea sub una Ña, Ps. 50. Miserére mei Deus. 34.

Psalmus 87.

De Christi Passione, et amicorum suorum ab eo elongatione.

DÓMINE Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, ℣ quorum non es memor ám-

plius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Glória Patri.

Psalmus 89.

De pravitate et miseria vitæ humanæ.

DÓMINE, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, ℣ mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Glória Patri.

Canticum Moysi. Exodi 15.

CANTÉMUS Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. ℣ Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine: ℣ déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dividam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? ℣ quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, * terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, ℣ donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Glória Patri.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. cum duobus sequentibus. 38.

Aña. Tibi soli peccávi, Dómine, miserére mei. viij.

Tempore Paschali Aña: 8 Allelúia.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Ad Benedictus, Aña. conveniens.

Deinde: Kyrie eléison. Pater noster. cum Oratione quæ competit, etc. ut in fine Laudum Dominicæ. 41.

Feria Sexta

AD VIGILIAS

Omnia ut Feria ij. 41.

Invitatorium. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus ut in Dominica. 20.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Tempore.

In I. Nocturno

Psalmus 85.

Oratio Christi ad Patrem in sua Passione et angustia mortis.

INCLÍNA Dómine aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: ꝗ lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, ꝗ et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferiori.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ℣ da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ℣ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Psalmus 86.

De Ecclesiæ excellentia, ac dilatatione.

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: ℣ Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris popúlorum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

In Quadragesima, Aña. Inclína Dómine aurem tuam, et exáudi me. ij.

Psalmus 88.

De Incarnatione Christi, et sublimitate regni ejus.

MISERICÓRDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, ℣ jurávi David servo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, ℣ orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, ℣ et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * et sancti Israël Regis nostri.

Divisio Psalmi 88.

TUNC locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: ℣ Pósui adjutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, ꝛ et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

In Quadragesima, Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum. vj.

Psalmus 92.

De regno Christi, et fundatione Ecclesiæ.

DÓMINUS regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmia fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 93.

De judiciaria potestate Christi in persecutores fidelium.

DEUS ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi ad-

vérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: ꝛ et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

In Quadragesima, Aña. Exaltáre qui júdicas terram. viij.

℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus sperábo in eum.

Temp. Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In Feriis per Quadrag. et Festis iij. Lectionum dicuntur tres Lectiones cum tribus Responsoriis, ut notantur in locis propriis.

Benedictio in Quadrag. Evangélica léctio ꝛ sit nobis salus et protéctio. ꝛ

℟. Amen.

In II. Nocturno

Psalmus 95.

De adventu Christi, et æquitate in judicio.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dó-

minus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ℣ afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, ℣ commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

De adventu Christi ad judicium, et amplo ejus dominio in totum orbem.

DÓMINUS regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: ℣ custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orto est justo, * et rectis corde lætítitia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

In Quadragesima, Aña. Cantáte Dómino et benedícite nómini ejus. ij.

Psalmus 97.

Exhortatio ad Deum laudandum ob Christi adventum.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psallite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: ꝗ moveátur mare, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ꝗ simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

De regia Christi potestate, et de ejus magnificentia.

DÓMINUS regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ꝗ et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyes, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum,

et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: ℣ Deus tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ℣ et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

In Quadragesima, Aña. Quia mirabília fecit Dóminus. 1.

Psalmus 99.

Exhortatio ad Dei laudem.

JUBILÁTE Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: ℣ introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, ℣ in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem veritas ejus.

Psalmus 100.

De forma recte vivendi et regula perfectionis.

MISERICÓRDIAM, et judícium * cantábo tibi Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

In Quadragesima, Aña. Jubiláte Deo, omnis terra. vj.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

Capitulum et Versus notantur in locis propriis. Cetera ut Feria ij. 55.

AD LAUDES

Pater noster. Ave María. etc. ut supra in Feria ij. 55. Ps. 66. Deus misereátur. 34. sine Aña. Deinde sub una Aña, Ps. 50. Miserére mei Deus. 34.

Psalmus 75.

De notitia et gratia Dei primum exhibita Judææ, dein toti mundo.

NOTUS in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Glória Patri.

Psalmus 91.

Laudandus Deus magna operans, malos puniens et bonos servans.

BONUM est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, ℣ quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Glória Patri.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DÓMINE audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turba-

búntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? ℣ aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es:

Flúvios scindes terræ: ℣ vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, ℣ in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo:

Percussísti caput de domo ímpii * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, ℣ cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Glória Patri.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. cum duobus sequentibus. 38.

Aña. Spíritu principáli confírma cor meum Deus.j.

Tempore Paschali Aña: 8 Allelúia.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Ad Benedictus, Aña. conveniens.

Deinde: Kyrie eléison. Pater noster. cum Oratione quæ competit, etc. ut in fine Laudum Dominicæ. 41.

Sabbato

AD VIGILIAS

Omnia ut Feria ij. 41.

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus ut in Dominica. 20.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Ps. Veníte. 19.

Hymnus. Chorus novæ. etc. ut in Proprio de Tempore.

In I. Nocturno

Psalmus 101.

Oratio vere pœnitentis, veniam peccatorum petentis.

DÓMINE exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in gene-

ratiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miserébéris Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Commendatio divinæ beneficentiæ erga pios.

BÉNEDIC ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus:

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium

ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat Ortus ab Occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ℣ misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: ℣ homo, sicut fœnum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: ℣ poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: ℣ in omni loco dominatiónis ejus, * bénedic ánima mea Dómino.

In Quadragesima, Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus. 1.

Psalmus 103.

Laus divinæ providentiæ in omnibus operibus relucentis.

BÉNEDIC ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehemènter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus

lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: ꝗ montes excélsi cervis: * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! ꝗ ómnia in sapiéntia fecísti: * impléta est terra possessióne tua.

Divisio Psalmi 103.

HOC mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt:

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: ℣ áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

In Quadragesima, Aña. Bénedic ánima mea Dómino. 8.

Psalmus 104.

Commendatio beneficiorum Dei populo Israël exhibitorum.

CONFITÉMINI Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo Terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem,* et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in Prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ꝗ ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: ꝗ misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.

Divisio Psalmi 104.

ET intrávit Israël in Ægyptum: * et Jacob áccola fuit in Terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in Terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eó-

rum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

In Quadragesima, Aña. Lætétur cor quæréntium Dóminum. viij.

℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum.

℟. Deus meus sperábo in eum.

Temp. Passionis, ℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

In Feriis per Quadrag. et Festis iij. Lectionum dicuntur tres Lectiones cum tribus Responsoriis, ut notantur in locis propriis.

Benedictio in Quadrag. Evangélica lectio ꝛ sit nobis salus et protéctio. ꝛ

℟. Amen.

Si fiat Officium de Beata, Lectiones et Responsoria notantur infra.

In II. Nocturno

Psalmus 105.

Confessio peccatorum pro venia, et salute consequenda.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ℣ ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui

salvávit eos, ℣ qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in Terra Cham: * terribília in Mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, ℣ et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Divisio Psalmi 105.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis: ℣ et vexátus est Móyses propter eos: * quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, ℣ et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: ℣ sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, ℣ et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos ini-

mici eórum, ℣ et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

In Quadragesima, Aña. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo. 8.

Psalmus 106.

Exhortatio ad Deum laudandum ob beneficia sua.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, ℣ quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt,

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Divisio Psalmi 106.

DIXIT, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram

sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

In Quadragesima, Aña. De necessitátibus meis éripe me, Dómine. v.

Psalmus 107.

Oratio contra hostes Ecclesiæ, et ejus propagatio.

PARÁTUM cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium, et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus, ℣ et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exultábo, et dividam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de

tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

De Passione Christi, et miseria Judæ proditoris, et populi Judaici.

DEUS laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, ℣ et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, ℣ et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, ℣ et intrávit sicut aqua in interióra ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dó-

minum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: ℣ qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

In Quadragesima, Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo. v.

Temp. Pasch. unica est Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. 8.

Capitulum, ℣. et Oratio de beata Virgine, ut in ejus Officio in Sabbato, infra.

Si vero de Feria sit agendum, Capitulum et ℣. assignantur in Proprio de Tempore.

Cetera ut Feria ij. 55.

AD LAUDES

Pater noster. Ave María. etc. ut supra in Feria ij. 55. Ps. 66. Deus misereátur. 34. sine Aña. Deinde sub una Aña, Ps. 50. Miserére mei. 34.

Psalmus 142.

Oratio pœnitentis ut liberetur a persecutione inimicorum.

DÓMINE exáudi oratiónem meam: ℣ áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judíci-

um cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terram vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, ℣ meditátus sum in ómnibus opéribus tuis:* in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Canticum Moysi. Deut. 32.

AUDÍTE cœli quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, ℣ et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. ℣ Dei perfécta sunt ópera, * et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum anti-

quórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deserta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos,* et super eos vólitans.

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo Deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:

Et ego provocábo eos

in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Glória Patri.

Divisio.

IGNIS succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. ℣ Utinam sáperent, et intellígerent, * ac novissima providérent.

Quo modo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, ℣ et clausi quoque defecérunt, * residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis

comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam: ꝗ percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui. Glória Patri.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. cum duobus sequentibus. 38.

Si Offfcium fit de Beata, Psalmi de Sabbato dicuntur; Añæ autem cum reliquis ut in ejus Officio in Sabbato, infra. Si vero de Feria non habente proprium, omnia dicuntur ut hic, Aña. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine. iv.

Tempore Paschali, Aña. 8 Allelúia.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Ad Benedictus, Aña conveniens.

Deinde: Kyrie eléison. Pater noster. cum Oratione quæ competit, etc. ut in fine Laudum Dominicæ. 41.

Dominica

AD PRIMAM

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia,
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Psalmus 118.

Laus legis, verbi et præceptorum Dei, quorum desiderium et studium salutare est.

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

Glória Patri.

IN quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Glória Patri.

ADHÆSIT paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri.

Dicitur consequenter Symbolum sequens quando Officium fit de Dominica, et Dominica in Albis.

Excipiuntur autem Dominica Resurrectionis, et Pentecostes, et Dominica infra Octavam Ascensionis.

Symbolum S. Athanasii.

De fide sanctæ Trinitatis et Incarnationis Christi.

QUICÚMQUE vult salvus esse: * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit: * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas: * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et

Spíritus sancti una est divínitas: * æquális glória, coætérna Majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni: * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi: * sed unus increátus, et unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes: * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini: * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dóminos dícere, Cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: ℣ unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, ℣ nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est: * et Unitas in Trinitáte, et Trínitas in Unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse: * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem: * ut incarnatiónem quoque Dó-

mini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur: ꝗ quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, * Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem: * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ: * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides Cathólica: ꝗ quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, * salvus esse non póterit.

Glória Patri.

In Dominicis Quadragesimæ Aña propria.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. vij.

Capitulum et reliqua ut supra in Prima Feriæ ij. 4.

Dominica

AD TERTIAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

NUNC sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ex Psalmo 118.

LEGEM pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Glória Patri.

ET véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspectu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Glória Patri.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine: * et consolátus sum.

Defécto ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Glória Patri.

In Dominicis Quadragesimæ Aña propria.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ

℟. Sed líbera nos a malo. ꝛ

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Deinde ℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ꝛ

℟. Deo grátias.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et sic finiuntur singulis diebus Tertia, Sexta, et Nona, nisi addenda sit Aña. Spíritus sanctus. 5.

Dominica

AD SEXTAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ex Psalmo 118.

PÓRTIO mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: *

miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Glória Patri.

BONITÁTEM fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Glória Patri.

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intellectum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Glória Patri.

In Dominicis Quadragesimæ Aña propria.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Kyrie eléison. etc. sicut ad Tertiam. 135.

Oratio conveniens.

Dominica

AD NONAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat:
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ex Psalmo 118.

DEFÉCIT in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulóminus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

Glória Patri.

IN ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Glória Patri.

QUÓMODO diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Glória Patri.

In Dominicis Quadragesimæ Aña propria.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. iv.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Kyrie eléison. etc. sicut ad Tertiam. 135.

Oratio conveniens.

Feria Secunda

AD TERTIAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Nunc sancte nobis Spíritus. 133.

Ex Psalmo 118.

LUCÉRNA pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Glória Patri.

INÍQUOS ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor, et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ad expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Glória Patri.

FECI judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Glória Patri.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam, diebus Feriatis per Tempus Quadragesimæ et Passionis dicuntur Antiphonæ, quæ notantur in Proprio.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Kyrie eléison. etc. sicut ad Tertiam. 135.

Oratio conveniens.

Feria Secunda

AD SEXTAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Rector potens, verax Deus. 135.

Ex Psalmo 118.

MIRABÍLIA testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secundum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Glória Patri.

JUSTUS es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehemènter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, et vivam.

Glória Patri.

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Glória Patri.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Kyrie eléison. etc. sicut ad Tertiam. 135.

Oratio conveniens.

Feria Secunda

AD NONAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Rerum Deus tenax vigor. 137.

Ex Psalmo 118.

VIDE humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declináví.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Glória Patri.

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Glória Patri.

APPROPÍNQUET deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Glória Patri.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. iv.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Kyrie eléison. etc. sicut ad Tertiam. 135.

Oratio conveniens.

Feria Tertia, iv. v. vj. et Sabbato

AD TERTIAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Nunc sancte nobis Spíritus. 133.

Psalmus 119.

De affectu viri justi ad alteram vitam.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolá-

tus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

De postulatione divini auxilii in tribulatione.

LEVÁVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121.

De spe et desiderio veniendi ad æternam requiem.

LÆTÁTUS sum in his, quæ dícta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super Domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Tempore Paschali, Aña.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. j.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Oratio conveniens.

Feria Tertia,
iv. v. vj. et Sabbato

AD SEXTAM

Pater noster. Ave María.
℣. Deus in adjutórium.
Hymnus. Rector potens, verax Deus. 135.

Psalmus 122.

De erigenda mente in Deum tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123.

Gratiarum actio ob ereptionem a periculo.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Psalmus 124.

De firma spe et confidentia in Domino semper habenda.

QUI confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: ꝗ et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Oratio conveniens.

Feria Tertia, iv. v. vj. et Sabbato

AD NONAM

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Rerum Deus tenax vigor. 137.

Psalmus 125.

Ecclesia petit liberari a captivitate.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 126.

Nec familiam, nec urbem tutam esse citra Dei favorem.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 127.

De multiplici fructu timoris Domini.

BEÁTI omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. iv.

Capitulum et Versus in locis propriis.

Oratio conveniens.

Dominica

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 109.

De divinitate, humanitate, regno et sacerdotio Christi.

DIXIT Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion:* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. 7.

Psalmus 110.

Laus datur Deo ob sua beneficia Ecclesiæ collata.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ℣ miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ℣ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi. iv.

Psalmus 111.

De justorum remuneratione, et malorum punitione.

BEÁTUS vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ℣ dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ℣ confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: ℣ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ℣ déntibus suis fre-

met et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis. 4.

Psalmus 112.

Exhortatio ad Dei laudem, et de exaltatione humilium.

LAUDÁTE púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula. 7.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus et ℣. reperientur in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ Virg. Luc. 1.

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Postea Antiphona de Dominica currente.

Deinde: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléi-

son. Pater noster. alta voce totum.

℟. Sed líbera nos a malo. ꝗ

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. ꝗ

Collecta diei propria, post cujus conclusionem ℟. Amen. Immediate sequentur Commemorationes, si notentur in Kalendario, et aliæ solitæ, ut infra notantur post Vesp. Sabb.

Post ultimam Commemorationem dicetur conclusio integra, et post

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Aña. Spíritus sanctus. ut supra. 5.

Et sic finiuntur Vesperæ singulis diebus. Quando nullæ sunt Commem. post Orationem diei, dicto

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino. statim dicitur

℣. Divínum auxílium.

℣. Fidélium. et Aña. Spíritus sanctus. Quod etiam servatur in Laudibus.

Feria Secunda

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 113.

De liberatione populi Israël de Ægypto, et damnatione idololatriæ.

IN éxitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes: * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti: * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo

dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: ℣ pedes habent et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino. 1. tono irregulari.

Psalmus 114.

De refugio ad Deum in omni tribulatione habendo.

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: ℣ miséricors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dó-

minus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: ℣ óculos meos a lácrymis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi. j.

Psalmus 115.

De constantia sanctorum Martyrum in confessione veræ fidei.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: ℣ tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Hic non dicitur: Gloria Patri. quando Psalmi de Feria dicuntur; additur enim sequens

Psalmus 116.

Invitantur Gentes ad Deum laudandum ob Christum exhibitum.

LAUDÁTE Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes gentes. viij.

Psalmus 128.

De persecutione Ecclesiæ, et persequentium dejectione.

SÆPE expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concí-

dit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Benedíximus vobis in nómine Dómini. 8.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣. et Aña ad Magnificat assignantur in locis propriis.

Kyrie eléison. Pater noster.

Collecta Dominicæ præcedentis, nisi propria assignetur.

Reliqua ut in Dominica. 149.

Feria Tertia

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 129.

De clamore pœnitentis pro liberatione a peccatis.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te Dómine. 8.

Psalmus 130.

De humilitate cordis semper servanda.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sen-

tiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Speret Israël in Dómino. 1.

Psalmus 131.

De promissione Christi venturi, ipsi David a Deo facta.

MEMÉNTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitationem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus. 1.

Psalmus 132.

De commendatione fraternæ charitatis.

ECCE quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Aña. Habitáre fratres in unum. 1.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣. et Aña ad Magnificat assignantur in locis propriis.

Kyrie eléison. Pater noster.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Dominica. 149.

Feria Quarta

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 134.

De operibus Dei populo Israël exhibitis.

LAUDÁTE nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægypte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit. 3.

Psalmus 135.

Excitat ad Dei laudes, enumerans beneficia suo populo collata.

CONFITÉMINI Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israël servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.3.

Psalmus 136.

De lamentatione populi Israël in captivitate Babylonica.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion. viij.

Psalmus 137.

De gratiarum actione pro bonis a Deo acceptis.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. v.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣. et Aña ad Magnificat assignantur in locis propriis.

Kyrie eléison. Pater noster.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Dominica. 149.

Feria Quinta

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 138.

De eminentia divinæ Majestatis ubique præsentis, et omnia cognoscentis.

DÓMINE probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero infernum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Divisio Psalmi 138.

ET dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, ꝯ et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?

Perféćto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Aña. Dómine probásti me, et cognovísti me. 3.

Psalmus 139.

De gemitu viri justi, ut a malorum vexationibus liberetur.

ERIPE me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in miséríis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíćtam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine. 4.

Psalmus 140.
Orat, ut sit patiens in afflictionibus, et tutus ab inimicis.

DÓMINE clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus infernum: ℣ quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine clamávi ad te, exáudi me. 8.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣. et Aña ad Magnificat assignantur in locis propriis.

Kyrie eléison. Pater noster.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Dominica. 149.

Feria Sexta

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 141.
Humana ope destitutus ad divinam confugit.

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu

ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, ℣ dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium. **8.**

Psalmus 143.

Gratiarum actio pro victoria contra hostes animæ.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cœlos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos:

Emítte manum tuam de alto, ℣ éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Divisio Psalmi 143.

DEUS cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David

servum tuum de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, ꝗ quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedictus Dóminus Deus meus. vj.

Psalmus 144.

Deum extollit ob ejus magnitudinem et beneficentiam.

EXALTÁBO te Deus meus Rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Aña. In ætérnum et in sæculum sæculi. 8.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣. et Aña ad Magnificat assignantur in locis propriis.

Kyrie eléison. Pater noster.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Dominica. 149.

Sabbato

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Divisio Psalmi 144.

CONFITEÁNTUR tibi Dómine ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, ꝛ et deprecatiónem eórum exáudiet: * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña. Custódit Dóminus omnes diligéntes se. 4.

Psalmus 145.

Non hominibus, sed Deo fidens beatus est.

LAUDA ánima mea Dóminum, ꝛ laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die perí-bunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ꝗ spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, ꝗ facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ꝗ pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña. Laudábo Deum meum in vita mea. **iv.**

Psalmus 146.

Deum laudat ob providentiam in suum populum, et ejus beneficia.

LAUDÁTE Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio. 8.

Psalmus 147.

Invitatio Ecclesiæ ad Dei laudem.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 1.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. viij.

Capitulum, ℟. breve, Hymnus, ℣. et Aña ad Magnificat assignantur in locis propriis.

Kyrie eléison. Pater noster.

Oratio incipientis Dominicæ.

Reliqua ut in Dominica. 149.

Commemorationes

dicendæ in fine Laudum et Vesperarum diebus in rubrica designatis.

De S. Maria

A Purificatione usque ad Dominicam Palmarum exclusive.

Ad Vesperas, Aña.

AVE Regína cœlórum,
Ave Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. ℣

Orémus.

CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: * ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, ℣ intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. *

Tempore Paschali.

Ad Vesperas, Antiphona.

REGÍNA cœli lætáre, allelúia,
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurréxit sicut dixit, allelúia,
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia. ℣

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia. ℣

Orémus.

DEUS, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: * præsta, quæsumus, ℣ ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. *

In Laudibus per totum annum, Antiphona.

SANCTA Dei Génitrix, Virgo semper María, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Tempore Paschali additur: Allelúia, allelúia.

Versus et Orationes dicuntur pro tempore sicut in Vesperis.

De S. Joseph

Sponso B. Mariæ V.

Ad Vesperas, Aña.

ECCE fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. (Allelúia.)

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℣ (Allelúia. ℣)

℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣ (Allelúia. ℣)

Oratio. Deus. infra.

Ad Laudes, Aña.

IPSE Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph. (Allelúia.)

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℣ (Allelúia. ℣)

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. ℣ (Allelúia. ℣)

Si hic Versus Os justi. dictus jam in Communi alicujus Confessoris fuisset, tum ejus loco dicitur ℣. Glória et divítiæ. ut supra in Vesperis.

Orémus.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, * præsta quæsumus : ut, quem protectórem venerámur in terris, ꝗ intercessórem habére mereámur in cœlis. *

De SS. Benedicto, Bernardo et Roberto

Ad Vesperas, Aña.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. (Allelúia, allelúia.)

Ad Laudes, Aña.

CÓRPORA Sanctórum in pace sepúlta sunt, et vivent nómina eórum in ætérnum. (Allelúia, allelúia.)

℣. Beáti quos elegísti, Dómine. ꝗ (Allelúia. ꝗ)

℟. Habitábunt in átriis tuis. ꝗ (Allelúia. ꝗ)

Orémus.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus: * ut qui sanctórum tuórum Benedícti, Bernárdi et Robérti commemoratiónem cólimus, ꝗ eórum étiam virtútes imitémur. *

De Pace

Ad Laudes, et Vesperas, Antiphona.

DA pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. (Allelúia.)

℣. Fiat pax in virtúte tua. ꝗ (Allelúia. ꝗ)

℟. Et abundántia in túrribus tuis. ꝗ (Allelúia. ꝗ)

Orémus.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: ꝗ da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: * ut et corda nostra mandátis tuis dédita, ꝗ et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. * Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: ꝗ qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: * per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Añ. Spíritus sanctus in te descéndet, María, ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei.

℣. Ecce ancílla Dómini.

℟. Fiat mihi secúndum verbum tuum.

Orémus.

LÆTÍFICA et ádjuva nos, omnípotens et miséricors Deus, Domínicæ Conceptiónis gáudia recoléntes, et pia Dei Génitrix Virgo semper María (in cujus veneratióne hæc commemorámus) in cunctis necessitátibus nostris grátiam sancti Spíritus nobis ímpetret, et levámen. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD COMPLETORIUM

Lector incipit:

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum ꝛ concédat nobis Dóminus omnípotens. ꝛ

℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5.

FRATRES: ꝛ Sóbrii estóte, et vigiláte: * quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: ꝛ cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, ꝛ miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ꝛ

℟. Qui fecit cœlum et terram. ꝛ

Pater noster. Ave María.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.

Psalmus 4.

De conversione Gentium ad Christum.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáu-

diet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: ꝗ quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ꝗ et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri.

Psalmus 90.

De divina protectione in multiplici hominis tentatione.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, ꝗ a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ꝗ et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: ꝛ cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Psalmus 133.

Invitatio ad Dei laudem circa noctem.

ECCE nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata:
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater omnipotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum sancto Spíritu. Amen.

Capitulum. Jerem. 14.

TU autem in nobis es Dómine, ꝛ et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, * ne derelínquas nos Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. (Allelúia.)

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. (Allelúia.)

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ

℟. Sed líbera nos a malo. ꝛ

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝛ

VÍSITA, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, ꝛ et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: * Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: ꝛ et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ꝛ

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ꝛ

℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat, et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, ꝛ Pater, et Fílius, * et Spíritus sanctus. ꝛ

℟. Amen.

Deinde secreto: Pater noster. Ave María. Credo.

Postea dicitur Completorium B. Mariæ.

Quo finito per totum annum, excepta Feria v. et vj. majoris hebdomadæ, cantatur solemniter

Antiphona.

SALVE Regína, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra salve. Ad te clamámus éxules, fílii Evæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María. (Allelúia.)

℣. Ave María, grátia plena. ꝛ (Allelúia. ꝛ).

℟. Dóminus tecum. ꝛ (Allelúia. ꝛ)

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, ꝛ Spíritu sancto cooperánte præparásti: * da, ut cujus commemoratióne lætámur, ꝛ ejus pia intercessióne ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. * ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Hic non dicitur Aña: Spiritus sanctus.

rére ánimæ fámulæ tuæ: * et a contágiis mortalitátis exútam, ℣ in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

In Anniversario mensis Januarii.

Oratio.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli, fecísti dignitáte vigére: * præsta, quæsumus; ℣ ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Dóminum.

Quæ dicitur etiam in singulari pro Episcopo, vel Abbate habente usum Mitræ et Pontificalium, tollendo: seu Sacerdotáli

In Anniversario mensis Maji.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur, ℣ propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum: * ut, qui de hac vita in tui nóminis confessióne discessérunt, ℣ Sanctórum tuórum número fácias aggregári. Per Dóminum.

In Anniversario mensis Septembris.

Oratio. Deus, véniæ. ut supra. 209*

In Anniversario mensis Novembris.

Oratio. Deus, cui. ut supra. 209*

Septem Psalmi Poenitentiales

Qui dicuntur in Conventu cum sequentibus Litaniis post Capitulum, qualibet Feria vj. non impedita Festo xij. Lectionum, a capite Jejunii usque ad Palmas.

Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 4.

Ps. 31. Beáti, quorum remíssæ sunt. 30.

Ps. 37. Dómine ne in furóre. 47.

Ps. 50. Miserére mei Deus. 34.

Ps. 101. Dómine exáudi oratiónem meam. 112.

Ps. 129. De profúndis clamávi. 152.

Ps. 142. Dómine exáudi oratiónem meam. 125.

Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniae

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti beatórum Spirituum Ordines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancti Joánnes et Paule, oráte pro nobis.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláë, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Edmúnde, ora.
Sancte Malachía, ora.
Sancte Guliélme, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte pro nobis.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Robérte, ora.
Sancte Alberíce, ora.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Agnes, ora.

Sancta Catharína, ora.
Sancta Lutgárdis, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro nobis.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, oráte pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, líbera nos, Dómine.
A damnatióne perpétua, líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
Per Passiónem et Crucem tuam, líbera nos, Dómine.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Advéntum sancti Spíritus Parácliti, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut pacem nobis dones, Te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam régere, et defensáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut loca nostra, et omnes habitántes in eis, visitáre, et consolári dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut reguláribus disciplínis nos instrúere dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, Te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Fili Dei, Te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. ꝗ
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝗ
℟. Sed líbera nos a malo. ꝗ
℣. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus. ꝗ
℟. Et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus. ꝗ
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ꝗ
℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ꝗ
℣. Fiat pax in virtúte tua. ꝗ
℟. Et abundántia in túribus tuis. ꝗ

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ꝛ
℟. Et clamor meus ad te véniat. ꝛ
℣. Dóminus vobíscum. ꝛ
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ꝛ

ECCLÉSIÆ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus admítte, * ut destrúctis adversitátibus, et erróribus univérsis, ꝛ secúra tibi sérviat libertáte.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: ꝛ da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; * ut et corda nostra mandátis tuis dédita, ꝛ et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

INEFFÁBILEM misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: * ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, ꝛ et a pœnis quas pro his merémur, erípias. Per Christum Dóminum nostrum. ꝛ
℟. Amen.

Ordo Benedictionis Mensae, et Gratiarum Actionis

Diebus binæ refectionis in prandio.

Cantor. Benedícite. ꝛ

Conventus.

OCULI ómnium in te sperant, Dómine: ꝛ et tu das escam illórum in témpore opportúno. ꝛ Aperis tu manum tuam: et imples omne ánimal benedictióne. ꝛ

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

Hebdomadarius. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ
℟. Sed líbera nos a malo. ꝛ

Orémus. ꝛ Béne † dic, Dómine, hæc dona tua, ꝛ quæ de tua largitáte sumus sumptúri. * Per Dóminum.

Lector. Jube, domne, benedícere.

Benedictio Mensæ cœléstis partícipes ꝛ fáciat

nos Rex ætérnæ glóriæ. ℣
℟. Amen.
Completa refectione dicit Præsidens. Tu autem.
Lector. Dómine, ℣ miserére nobis.
℟. Deo grátias.

Gratiarum Actio

Cantor.

CONFITEÁNTUR tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℣
Conventus. Et sancti tui benedícant tibi. ℣
Glória Patri. Sicut erat.
Hebdomad. Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, ℣ pro univérsis benefíciis tuis: * qui vivis, et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℣
℟. Amen.
Cantor. Ps. 50. Miserére mei, Deus. ℣
Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster.
Hebdomad. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℣
℟. Sed líbera nos a malo. ℣
℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℣
℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣
℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℣
℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣
℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℣
℟. Audiant mansuéti, et læténtur. ℣
℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℣
℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣
℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℣
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum. ℣
℣. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum: * vitam ætérnam. ℣
℟. Amen.
℣. Benedicámus Dómino. ℣
℟. Deo grátias.
Cantor. Ps. 129. De profúndis. cum Versiculis et Oratione, ut in fine Primæ in Psalterio. 7.

Benedictio mensæ

In Cœna

Cantor. Benedícite. ℣
Conventus. Edent páuperes et saturabúntur, ℣ et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum, ℣ vivent corda eórum in sæculum sæculi. ℣
Glória Patri. etc. ut supra in prandio.

Lector. Jube, domne.

Benedictio. Ad cœnam perpétuam ꝛ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ꝛ

℟. Amen.

Gratiarum Actiones post cœnam, quæ semper in Refectorio persolvuntur.

Cantor. Memóriam fecit mirabílium suórum. ꝛ

Conventus. Miséricors et miserátor Dóminus, ꝛ escam dedit timéntibus se. ꝛ

Glória Patri. etc.

Hebdomad. Benedíctus Deus in donis suis, ꝛ et sanctus in ómnibus opéribus suis: * qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. ꝛ

℟. Amen.

Cantor. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes. ꝛ

Glória Patri. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ꝛ

℣. Dispérsit. reliqua ut supra.

Et post ℣. Benedicámus Dómino. ꝛ ℟. Deo grátias. additur tantum ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Diebus unicæ refectionis omnia dicuntur ut in cœna, præter Benedictionem Lectoris quæ est: Mensæ cœléstis partícipes. et Orationem, quæ est: Agimus tibi grátias. etc. dicuntur Psalmi: Miserére mei, Deus. et De profúndis.

Feria v. in Cœna Domini, et Feria vj. in Parasceve Cantor absolute et sine cantu ℣. Christus factus est.

Conventus. Pro nobis obédiens. etc. ut in Officio diei. Deinde: Pater noster. totum secreto.

Quo dicto sine pronuntiatione aliqua, Hebdomadarius signo Crucis benedicit mensam; nec dicitur: Jube, domne. nec Tu autem.

In fine repetitur ℣. Christus factus est. ut supra.

Postea Ps. 50. Miserére. Quo finito sine Gloria Patri. secreto dicitur: Pater noster. Et Hebdomadarius dicit absolute Orationem: Réspice, quæsumus. ut in Officio, et non pronuntiatur: Qui tecum. nec additur quidquam aliud, sed tantum secreto dicitur: Pater noster. Et eo dicto omnes exeunt.

Sabbato sancto omnia dicuntur ut aliis diebus per annum.

Quando deest Lector, ejus loco dicat Junior:

Deus cháritas est: et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo.

Senior. Et nos maneámus cum ipso.

℟. Amen.

Sumpta refectione, Senior: Deus pacis, et dilectiónis, máneat semper cum ómnibus nobis. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

In mensa Servitorum, Hospitum et Infirmorum, post Agimus. vel Benedíctus. dicitur Psalmus 116. Laudáte Dóminum omnes gentes.

℣. Retribúere dignáre. etc.

℣. Benedicámus Dómino.

℣. Fidélium ánimæ.

In Collatione vespertina.

Cantor. Benedícite. ꝗ

Benedictio. Largítor ómnium bonórum ꝗ bene † dícat cibum et potum servórum suórum. ꝗ

℟. Amen.

Suffragium

pro Egrediente de Servitio Coquinæ.

Egrediens dicat ter, repetente Conventu: ℣.

BENEDÍCTUS es, Dómine Deus, ꝗ qui adjuvísti me, et consolátus es me. ꝗ

Hebdomad. ℣. Salvum fac servum tuum. ꝗ (Salvam fac ancíllam tuam. ꝗ)

℟. Deus meus, sperántem in te. ꝗ

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ꝗ

℟. Et deprecábilis esto super servum tuum. ꝗ (ancíllam tuam. ꝗ)

℣. Dóminus vobíscum. ꝗ

Orémus. ꝗ

DEUS, cui humílium semper accépta sunt vota animárum, ꝗ réspice propítius super hujus servi tui fratris nostri (ancíllæ tuæ soróris nostræ) obséquia, et ad tuam eum (eam) fac pertíngere grátiam: * ut quia peráctæ hebdómadæ servítia devóta mente complévit, ꝗ pleníssimam, atque largíssimam véniam per te consequátur, Salvátor mundi. * Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ꝗ

℟. Amen.

Suffragium

pro Ingrediente.

Ingrediens dicat ter, repetente Conventu: ℣.

DEUS in adjutórium meum inténde, ℟ Dómine ad adjuvándum me festína. ℟

Hebdomadarius dicat:

℣. Salvum fac servum tuum. ℟ (Salvam fac ancíllam tuam. ℟)

℟. Deus meus, sperántem in te. ℟

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟

℟. Et de Sion tuére eum. ℟ (eam. ℟)

℣. Dóminus vobíscum. ℟

Orémus. ℟

MISÉRICORS, ac piíssime Deus, qui ubíque fámulos tuos tuéris semper, et ádjuvas: ℟ hujus servi tui fratris nostri (ancíllæ tuæ soróris nostræ) in bonum accúmula votum, ℟ auge desidérium: ℟ ut recte frátribus (soróribus) suis impéndat servítia, Salvátor mundi. * Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟

℟. Amen.

Prædictæ Benedictiones servitorum singulis diebus Dominicis dantur ab Hebdomadario post Laudes, antequam dicatur Aña: Spíritus sanctus.

Suffragium

pro Lectore mensæ.

Lector mensæ post Missam solemnem completam dicat ter, repetente Conventu: ℣.

DÓMINE, lábia mea apéries, ℟ et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟

Postea Hebdomadarius Sacerdos in cornu Epistolæ dicat sequentia.

℣. Salvum (Salvam) fac servum tuum. ℟ (ancíllam tuam. ℟)

℟. Deus meus, sperántem in te. ℟

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟

℟. Et de Sion tuére eum. ℟ (eam. ℟)

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟

℟. Et deprecábilis esto super servum tuum. ℟ (ancíllam tuam. ℟)

Deinde absolute sine Oremus.

DÓMINUS custódiat introítum tuum, et éxitum tuum, * et áuferat a te spíritum elatiónis. ℟

℟. Amen.

Dato signo, Superior in Sacristia induit se Amictu, Alba et Stola, sine Manipulo. Omnes in Chorum conveniunt, et Cantore incipiente, dicunt alternis Versibus sine cantu.

Psalmus 40.

De Christi traditione, Passione et Resurrectione.

BEÁTUS qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Glória Patri.

Psalmus 42.

De spe habenda in Deo tempore tribulationis.

JÚDICA me Deus, et discérne causam meam

de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: ℣ quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ℣ ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri.

Psalmus 141.

Humana ope destitutus ad divinam confugit.

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, ℣ dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri.

Ultimum Psalmum repetunt si opus sit. Inchoato igitur primo Psalmo, exeunt a Choro hoc ordine, Aqua benedicta, lumen absconditum, Crux brevior, Sacrista ferens Oleum sacrum cum xylo aut stuppa, in disco, Superior, Conventus in duos choros divisus, Senioribus præeuntibus.

Cum pervenerit ad infirmum, finitis Psalmis,

Superior intrans cubiculum dicat ℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea. Et infirmum adstantesque aspergens aqua benedicta dicat: Aspérges me, Dómine, hyssópo et mundábor, lavábis me, et super nivem dealbábor.

Tum Superior dicit sine cantu:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui per beátum Jacóbum Apóstolum tuum indúcere Presbyteros Ecclésiæ, et úngere infírmos præcepísti: præsta, quæsumus, ut dignéris per manus nostras hunc fámulum tuum infírmum, (hanc fámulam tuam infírmam,) de óleo isto sanctificáto úngere, et benedícere: et quod extérius fidéliter postulántes ampléctimur, hoc intérius divína tua virtus invisibíliter operétur. Per Dóminum.

℟. Amen.

Et infirmus, vel si ipse nequiverit, alius pro eo dicat: Confíteor. vel saltem: Peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere, mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor vos oráre pro me.

Et dicatur ab omni Conventu: Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua; líberet te ab omni malo, consérvet et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat ad vitam ætérnam.

Et ipse infirmus dicit: Amen.

Et post Superior dicat hanc Absolutionem.

DÓMINUS Jesus Christus, qui dixit discípulis suis: Quæcúmque ligavéritis super terram, erunt ligáta et in cœlis, et quæcúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in cœlis: de quorum número, quamvis indígnos nos esse vóluit: ipse te absólvat per ministérium nostrum ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque cogitatióne, locutióne, operatióne negligénter egísti, atque a néxibus peccatórum absolútum, (absolútam,) perdúcere dignétur ad regna cœlórum. Qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Si Superior omnino defuerit, cantor, qui eo ab-

sente, debet inungere, vel sacerdos cui injunxerit, dicat tantum: Indulgéntiam † et remissiónem ómnium peccatórum tuórum, per grátiam sancti Spíritus, tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Tunc offerat ei Crucem ad osculandum. Quo facto, et Cruce reddita, Sacerdos intincto pollice in Oleo sacro, inungat eum in septem locis in modum crucis, ita dicendo.

In oculis.

PER istam sanctam Unctiónem, † et suam piíssimam misericórdiam, † indúlgeat tibi Dóminus, quidquid peccásti per visum. ℟. Amen.

Hanc Orationem repetat per cetera loca, ita tamen ut in unctione membrorum parium caveat Sacerdos ne absolvatur Oratio ante utriusque membri unctionem.

In auribus. Per audítum.

In naribus. Per odorátum.

In ore. Per gustum et locutiónem.

In manibus. Per tactum.

In pedibus. Per incéssum pedum.

In lumbis. Per ardórem libídinis.

Hæc unctio in lumbis semper omittitur in Monialibus, et præterea in Monachis, qui vix aut sine periculo moveri non possunt: et cum omittitur nulla alia pars vicinior debet inungi.

Manus quæ reliquis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Qui inungit, aut alius Sacerdos, partes inunctas tergat xylo, vel stuppa, aut alio simili.

Si infirmus, dum ungitur, moriatur, debet qui inungit ab unctionibus desistere. In dubio an mortuus sit, inungendus est sub conditione: Si vivis.

Si periculum sit in mora, et ad id cogat evidens necessitas, poterit Sacerdos inungere quinque tantum sensuum unicam partem, et hanc unicam proferre formam: Per istam sanctam Unctiónem, † et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid peccásti per visum, audítum, odorátum, gustum, tactum, et gressum.

Inuncto infirmo, dicat ibidem Conventus.

Psalmus 102.

Commendatio divinæ beneficentiæ erga pios.

BÉNEDIC ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus:

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat Ortus ab Occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ℣ misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: ℣ homo, sicut fœnum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: ℣ poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad au-

diéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: ℣ in omni loco dominatiónis ejus, * bénedic ánima mea Dómino. Glória Patri.

Quo dicto, dicant omnes: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas.

℟. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Salvum fac servum tuum. (Salvam fac ancíllam tuam.)

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum. (eam.)

℣. Nihil proficiat inimícus in eo. (ea.)

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Hic non dicitur Oremus. sed absolute:

ORÉMUS Dóminum nostrum Jesum Christum, fratres, et cum omni supplicatióne rogémus, ut hunc fámulum suum, (fámulam suam,) per Angelum suum sanctum visitáre, lætificáre, et confortáre dignétur. Qui vivit et regnat Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

PROPITIÉTUR Dóminus cunctis iniquitátibus hujus infírmi, (infírmæ,) redimátque de intéritu perpétuæ mortis vitam ejus, et corróboret, et sátiet in bonis ómnibus desidérium ejus. Qui vivit et regnat Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

DA véniam, Dómine, fámulo tuo, (fámulæ tuæ,) et cleménter líbera ab ægritúdine córporis laborántem: et cum a tua justítia córrigis dévium, (déviam,) céleri defénde misératióne correctum. (corréctam.) Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

BENEDÍCAT te, Deus Pater: sanet te Dei Fílius: illúminet te Spíritus sanctus: custódiat corpus tuum, ánimam

tuam salvet, cor tuum irrádiet, sensum tuum dírigat, et ad supérnam vitam te perdúcat: qui in Trinitáte perfécta vivit, et regnat Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDÍCAT te, Deus cœli, ádjuvet te Christus Fílius Dei, corpus tuum in suo sancto servítio custodíri, et conservári fáciat, mentem tuam illúminet, sensum tuum dírigat, grátiam suam ad proféctum ánimæ tuæ in te áugeat, ab omni malo te líberet, déxtera sua te deféndat, ipse te adjuváre et conserváre dignétur. Per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDÍCAT te, Deus Pater, qui in princípio cuncta creávit ex níhilo: benedícat te Dei Fílius, qui de supérnis sédibus Salvátor descéndit: benedícat te Spíritus sanctus, qui in similitúdine colúmbæ in flúmine Jordánis requiévit in Christo, ipse te in Trinitáte sanctíficet, quem omnes gentes ventúrum expéctant ad judícium. Qui vivit et regnat Deus per ómnia sæcula... ℟. Amen.

Quibus expletis, omnes exeant, nisi sit communicandus infirmus.

Ordo S. Communionis Infirmorum

Dato signo, Superior indutus Amictu, Alba et Stola, sine Manipulo, ferens Calicem coopertum Patena, Palla, Corporali et Offertorii Velo, se confert ad Altare SS. Sacramenti: præit qui fert campanulam, deinde duo gestantes cereos aut funalia, tertio qui fert ampullam vinariam ad abluendos Sacerdotis digitos, sequitur qui portat aquam benedictam, postea, qui fert Crucem, ultimo loco Superior, qui ante Altare genuflectit, aliis hinc inde genuflexis, orat aliquantulum, explicat Corporale super Altare, deinde promit SS. Sacramentum, quod in Calice positum Patena et Palla tegit, et omnia Velo Offertorii cooperit. Eodem ordine quo supra proce-

dunt, et qui fert campanulam eam quatit. Superiorem sequitur Conventus in duos choros divisus, Senioribus præeuntibus. In via dicunt sine cantu 7. Psalmos Pœnitentiales alternis versibus, donec ad cubiculum infirmi perveherint; tunc addito Glória Patri. præciditur psalmodia. Superior ingrediens dicit ℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum SS. Sacramentum super mensa ad id parata, et supposito Corporali, genuflexus adorat, omnibus pariter in genua procumbentibus, et mox aspergit infirmum et adstantes aqua benedicta, dicens: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Infirmus dicit: Confíteor. aut saltem: Peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere, mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor vos oráre pro me. vel alius dicit pro eo: Confíteor. Superior cum adstantibus dicit: Misereátur. etc. postea solus addit: Indulgéntiam. etc.

Postea facta genuflexione accipit SS. Sacramentum, quod elevans ostendit infirmo, dicens: Ecce, frater, Corpus Dómini nostri Jesu Christi, quod tibi deférimus: Credis hoc illud esse, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra? Si infirmus ignarus sit Latini sermonis, idem illi vulgariter exponat. Quo respondente Credo. dicit Superior more solito: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. et ter Dómine, non sum dignus. etc. quæ verba saltem semel submissa voce dicit infirmus, tum Superior dans ei Eucharistiam, dicit: Accipe, frater, Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Postea, ablutis digitis, et infirmo, si fieri potest, data ablutione, Superior et Ministri ad ecclesiam redeunt ordine quo venerunt sine psalmodia et pulsa campanulæ, luminibus extinctis.

Ordo Commendationis Animae

Quando infirmus morti penitus appropinquat, percutiat Infirmarius tabulam, crebris ictibus in Claustro. Quo audito, omnes celeriter accurrunt ad morientem, dicentes alta voce: Credo in Deum. etc. repetentes illud bis aut ter si necesse fuerit, Sacrista sibi alios adjungens fert Stolam violaceam, Crucem breviorem, lumen absconsum, thuribulum, et aquam benedictam.

Superior, accepta Stola aspergit infirmi lectum, et adstantes aqua benedicta dicens: Aspérges me. etc. Postea Crucifixi imaginem osculandam præbet infirmo verbis efficacibus eum ad spem vitæ æternæ erigens, ipsamque imaginem coram eo ponit.

Deinde, accenso cereo benedicto, genibus flexis, cum omnibus adstantibus sequentes Litanias devote recitat.

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis Chorus Justórum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro eo.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti discípuli Dómini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.

Sancta Lúcia, ora.
Sancta Lutgárdis, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte pro eo.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei Dómine.
Propítius esto, líbera eum Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera eum Dómine.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, libera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, Te rogámus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

PROFICÍSCERE, ánima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc

fámulum tuum, (hanc fámulam tuam,) et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, (ea,) piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis, annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconcilatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COMMÉNDO te omnipoténti Deo, charíssime frater, (charíssima soror,) et ei, cujus es creatúra, committo: ut cum humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat, candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a facie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus

est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

SÚSCIPE, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Enoch et Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis

Saül, et de manu Goliæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

COMMENDÁMUS tibi Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ) precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

DELÍCTA juventútis, et ignorántias ejus quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (fámulam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi

atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et eléeti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, (exúta,) pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis: præstánte Dómino nostro Jesu Christo. Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales. 217* Quibus completis, si nondum obierit, discedant, relinquentes ibi Crucem, et aquam benedictam, Cereum benedictum accensum: maneat etiam unus Sacerdos.

Confessarius autem ægro astans morituro, proferat super eum formam absolutionis extremæ sub hac forma:

AUCTORITÁTE Dei omnipoténtis, Patris et Fílii et Spíritus sancti, beatorúmque Apostolórum Petri et Pauli, ac étiam auctoritáte Apostólica mihi in hac parte commíssa et tibi de speciáli grátia concéssa, ab ómnibus et singulis excommunicatiónis, suspensiónis et interdícti, aliísque ecclesiásticis sententiis, censúris, et pœnis a jure vel ab hómine quomodólibet latis si forte ligáris, et etiam ab omni irregularitáte, si quam contraxísti, tecum dispensándo, nec non ab ómnibus crimínibus, excéssibus, delíctis et peccátis tuis quibuscúmque et quantumcúmque enórmibus, étiam cásibus et peccátis Sanctæ Sedi Apostólicæ reservátis per te commíssis et mihi conféssis, ac étiam de oblítis, secúndum formam Bullæ et grátiæ Apostólicæ tibi et Ordini nostro concéssæ: Ego te absólvo et tibi, in confidéntia Divínæ misericórdiæ, plenáriam absolutiónem, indulgéntiam et remissiónem ómnium peccatórum tuórum ac Sanctíssimum Jubilæum cónfero et concédo. In nómine Patris ✝ et Fílii et Spíritus Sancti. Amen.

Cuilibet sacerdoti qui infirmo assistat facultas est ei concedendi benedictionem apostolicam in articulo mortis juxta Constitutionem Benedicti Papæ XIV. PIA MATER, ut sequitur.

Ritus

Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum ubi jacet infirmus, dicat: Pax huic dómui. etc. ac deinde: Aspérges me. etc. Tum sacerdos dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel Salvam fac ancíllam tuam).

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

CLEMENTÍSSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. (vel fámulam tuam), quem (vel quam) tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Vísita eum (vel eam), in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in Sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tum dicto ab uno ex adstantibus Confíteor. Sacerdos dicat: Misereátur. etc. Deinde:

DÓMINUS noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque sol-